

Cuvântul Lui Dumnezeu Cere o Separare Totală de Necredință

¹ Să rămânem în picioare doar un moment acum pentru rugăciune. Să ne aplecăm capetele. Mă întreb dacă, în adunarea noastră din seara aceasta, este vreunul căruia i-ar plăcea să fie amintit în rugăciune? Faceți-vă cunoscută cererea voastră așa cum ne ridicăm mâinile către Dumnezeu. În regulă. O-o.

Tatăl nostru ceresc, noi ne apropiem de Sfințenia Ta măreață, în seara asta, în Numele Domnului Isus, cu această promisiune că: „Dacă voi cereți Tatălui Meu orice în Numele Meu,” este acordat. Noi știm că Aceasta este adevărat pentru că este Cuvântul Tău. Noi suntem aici rugându-ne pentru copiii Tăi bolnavi, încercând să vedem ce putem face să încurajăm credința. Eu mă rog, Tată, ca Tu să ne încurajezi mult, în seara aceasta. Acordă fiecare cerere care a fost făcută cunoscută prin acele mâini. Și poate unii au avut cereri, care n-au ridicat mâinile lor, Tată, mă rog ca ele să fie acordate de asemenea. Ia glorie din strângerea noastră laolaltă în această seară, în Numele Tău ne rugăm. Amin. Vă puteți așeza.

Cred că sunt cel care este vinovat de punerea acestora în încurcătură. Dar mie mi-e teamă întotdeauna că, răgușeala mea, eu nu

vorbesc destul de tare ca voi... Mă puteți auzi departe în spate bine, acum? Departe în spate, mă puteți auzi bine? Da, aceea este ceva, nu-i așa? Asta este bine.

Acum, noi suntem foarte fericiți să fim aici din nou în seara aceasta înainte de această convenție care vine, a Oamenilor de Afaceri ai Evangheliei Depline. Noi așteptăm multe binecuvântări mărețe la acel timp. Mă rog în seara aceasta când convenția începe ca Duhul Sfânt să facă ceva printre noi, care ne va ridica pe noi toți sus în nori, cum s-ar spune. Și noi suntem... Adunarea nu este doar venirea noastră împreună doar așa de mult ca să ne întâlnim unul cu celălalt, ci noi---noi venim împreună în puterea Duhului Sfânt. Aceea este ceea ce aduce adunarea. Noi venim să-L întâlnim pe El. Acesta este scopul nostru---nostru principal al strângerii, este să-L întâlnim pe El.

Atât de fericit în seara aceasta, să văd pe platformă pe mulți din prietenii mei care au început să se adune: fratele Row și l-am întâlnit pe fratele King și fratele Brown, aici, fratele Clayton, o, este, fiecare; ei sunt toți prietenii mei. Și acești slujitori minunați din oraș, aici, cu care am fost, eu am avut această părtășie mulți ani și noi, desigur, suntem mulțumitori pentru fiecare din ei.

Și acum, eu nu știu tocmai care este programul, dar eu am... pentru servicii. Cu bărbați aici, ca fratele Brown și acești bărbați să vorbească, eu sunt sigur că voi veți fi binecuvântați cu predicarea în timpul convenției. Eu am făcut un mic legământ ca în loc să țin oamenii așa de târziu, aș putea pune mai mult timp în rugăciunea pentru bolnavi. Fiecare, probabil, care a fost în adunări, ei cunosc natura adunărilor, ei știu ce se întâmplă. De aceea, eu nu simt că sunt printre străini sau cineva care nu cunoaște---felul mic de slujbă pe care Domnul mi l-a dat astăzi. Așa că, eu doar îmi voi face mesajul foarte simplu în fiecare seară și încerc să-l fac de treizeci de minute, când noi îl aveam de două ore. Astfel că, aceasta este o... diferență destul de---destul de mare. Este oarecum greu când ai început asupra unui gând, apoi să te abați de la el. Dar, încercăm să lăsăm o mică mărturie despre lucrurile care s-au întâmplat.

Și mâine seară se încheie pre-serviciile noastre înainte de convenție, rugându-ne pentru bolnavi. Seara trecută a trebuit să las foarte puțini pentru care nu am ajuns să mă rog. Noi am avut linia de rugăciune seara trecută și Dumnezeu ne-a dat răspuns măreț la ea. Încă o dată. Cred că mulți, mulți oameni au fost vindecați, dar a trebuit totuși să-i las pe mulți dintre ei, care aveau cartonașe. Așa că am promis că

mă voi ruga pentru ei în seara asta și asta este ceea ce îmi propun să fac. Și apoi, mâine seară, păi, ne vom ruga pentru restul, cu voia Domnului. Vedeți.

Acum, vom întoarce în Scripturi, la câteva scripturi pe care mi le-am notat aici, pentru ceea ce eu (dacă aș numi acesta un text, eu nu știu dacă ei îl vor numi un text sau nu, însă doar pentru un text), eu vreau să iau acest gând: **Cuvântul lui Dumnezeu Cere o Separare Totală de Necredință.**

² Și acum, aș vrea să citesc din biblie în Cartea Genezei, **al 13-lea capitol din Geneza** și am vrea să începem cu al **5-lea verset**, să citim. Mie doar îmi place să citesc Cuvântul. Pentru că ceea ce spun eu ar putea greși, acela este un om. Dar, dacă eu doar aș citi acest Cuvânt, ceea ce spune El nu poate da greș. Așa că, atunci eu știu că va fi bine ce vine din acesta, *chiar* dacă nu este mai mult decât citirea Cuvântului. Al 5-lea verset, noi începem din al 13-lea capitol.

Și Lot de asemenea care s-a dus cu Avram, avea turme și cirezi și corturi.

Și țara nu le ajungea ca ei să poată locui împreună: căci averea lor era mare, astfel că ei nu puteau locui laolaltă.

Și a fost... ceartă între păzitorii vitelor lui Avram și păzitorii vitelor lui Lot: și canaanii și feriziții locuiau... în țară.

Și Avram i-a spus lui Lot, Să nu fie ceartă, eu te rog, între mine și tine și între păzitorii mei și păzitorii tăi, căci noi suntem frați.

Nu este țara întreagă înaintea ta? Separă-te, te rog, de mine: și dacă tu o vei lua la stânga, atunci eu o voi lua la dreapta; sau dacă tu te îndepărtezi spre dreapta, eu voi merge la stânga.

Și Lot și-a ridicat ochii și a zărit... câmpiile Iordanului, care erau bine udate peste tot, înainte ca Domnul să distrugă Sodoma și Gomora, chiar ca grădina Domnului, ca țara Egiptului, așa cum tu ai ieșit din Țoar.

Atunci Lot și-a ales toate câmpiile Iordanului și Lot a călătorit spre est și ei s-au separat unul de celălalt.

Și Avram a locuit în țara Canaanului și Lot a locuit în cetatea din câmpie și și-a ridicat cortul către Sodoma.

Dar oamenii din Sodoma erau foarte răi și păcătoși înaintea Domnului.

Și Domnul i-a spus lui Avram, după ce Lot s-a separat de el, Ridică-ți ochii acum și privește din locul unde tu stai... spre nord... spre sud... spre est... spre vest:

Căci toată țara pe care o vezi, ție ți-o voi da și seminței tale pentru totdeauna.

3 Acum gândul Cuvântului lui Dumnezeu cerând o separare totală! Noi doar știm aceasta așa cum citim Cuvântul și vedem Cuvântul manifestat El Însuși.

4 Acum, la început, Geneza 1:3. Noi aflăm aceasta: „A fost întuneric peste pământ. Și Duhul lui Dumnezeu se mișca peste apă. Și a spus: `Să fie lumină`, și a fost lumină.” Dumnezeu a văzut că lumina era bună și Dumnezeu a separat lumina de întuneric.” Astfel Cuvântul lui Dumnezeu a început să separe lumina de întuneric de la început, așa că asta rămâne până în această zi.

5 Așa cum am spus seara trecută despre Isus, când El avea numai doisprezece ani. Și fiind o greșeală a mamei Lui, pe care oamenii o pretind a fi mama lui Dumnezeu și așa cum femeia a spus: „Păi, tatăl Tău și cu mine Te-am căutat cu lacrimi.”

6 Și repede El, fiind Cuvântul, a spus: „Nu știi că Eu trebuia să fiu în afacerea Tatălui Meu?”

7 Vedeți, ea Îl declara a fi fiul lui Iosif, dar El nu era fiul lui Iosif. Dacă El ar fi fost fiul lui Iosif, ar fi fost cu el; dar El era cu Tatăl, la afacerea Lui. Astfel Cuvântul este întotdeauna corectiv și întotdeauna corect și Cuvântul va corecta fiecare greșeală, întotdeauna.

8 Acum când pământul care... Dumnezeu urma să folosească pământul și el era în întuneric total. Duhul lui Dumnezeu a vorbit și a spus: „Să fie lumină,” și El a separat lumina de întuneric. Și El face aceasta de atunci, separând Lumina de întuneric. Cuvântul lui Dumnezeu, de asemenea, a separat apa de pământ, la început. Dumnezeu a vorbit și apa a fost separată de uscat. Așa că, El a avut un--un motiv pentru aceea.

9 Dumnezeu nu vorbește niciodată un Cuvânt decât dacă El are un motiv să vorbească acel Cuvânt. El nu este ca voi și ca mine, că noi doar... sau mai ales eu însumi, care vorbesc atât de multe lucruri fără rost. Dumnezeu vorbește fiecare cuvânt cu un înțeles și ceva pe care El

Încearcă să-l realizeze și-l va obține prin Cuvântul Lui. Și Acesta va produce exact ceea ce El a spus că Acela va face.

¹⁰ Acum, dacă Dumnezeu, ar fi spus: „Să fie lumină,” și nu ar fi fost lumină, atunci aceea---aceea nu este, acela nu a fost Dumnezeu să spună aceea. Vedeți?

¹¹ Când Dumnezeu spune ceva, El trebuie să susțină ce spune. Și când Cuvântul lui Dumnezeu a fost adevărat, Cuvântul este adevăratul că este Lumină. Cuvântul Însuși nu este Lumină până când El este o Lumină dovedită.

¹² Dacă Dumnezeu ar fi spus: „Să fie lumină,” și nu era nicio lumină, atunci el n-ar fi fost Cuvântul lui Dumnezeu. Dar când lumina a răsărit peste pământ, aceea a arătat că Cuvântul a fost adevărat și a fost lumină.

¹³ Acum, astăzi, dacă Dumnezeu a făcut o promisiune și când acea promisiune este adevărată, **atunci** aceea este Lumină. Aceea este Lumina zilei, când Cuvântul este dovedit, Cuvântul orei este dovedit.

¹⁴ Apoi Dumnezeu urma să aibă un---un pământ pe care El urma să crească vegetație și El să aibă oameni pe pământ și apoi El a vorbit și a separat apele de mare.

Apoi, de asemenea, El a separat în Geneza, viața de moarte.

¹⁵ Acum, dacă noi credem Cuvântul lui Dumnezeu, El este Cuvântul Vieții pentru noi; dar dacă noi punem la îndoială Cuvântul lui Dumnezeu, este moarte pentru noi. Căci Dumnezeu a vorbit, cine poate nega Aceasta? Vedeți? Și dacă noi punem la îndoială Cuvântul lui Dumnezeu, atunci Acesta devine moarte.

¹⁶ Ca Eva, acum, Eva a pus la îndoială o mică frază din Cuvântul lui Dumnezeu și ce-a făcut asta? A cauzat tot acest necaz pe care îl avem. Dacă ea ar fi rămas în spatele Cuvântului, fortificată în spatele Cuvântului, întreaga armură a lui Dumnezeu și nu ar fi fost neascultătoare față de El, atunci asta nu s-ar fi întâmplat niciodată în felul în care a fost, asta nu ar fi fost niciodată în acest fel. Dar vedeți, acolo a venit moarte.

¹⁷ Atunci, Dumnezeu de asemenea, a avut o ispășire. Fiind îndurător către noi, El a acceptat o moarte înlocuitoare pentru moartea lor, care ambele...

¹⁸ El a separat viața de moarte, de asemenea, în grădina Edenului și El a făcut-o prin Cuvântul Lui.

¹⁹ Și astăzi El face același lucru. Când noi am fost într-o mare întunecime, așa cum am vorbit despre asta duminică, întuneric peste

pământ, peste oameni și un mare întuneric. În mijlocul a toată aceasta, El încă vorbește Cuvântul Său, al Vieții pentru aceia care vor să-L creadă. Acum, noi aflăm că dacă...

²⁰ Isus ne-a spus constant că există o separare. Și noi aflăm că ultimul lucru care a fost prevestit pentru rasa umană, înainte de marea zi din urmă, când noi ne vom înălța în Prezența lui Dumnezeu, acolo va fi o separare finală. El va separa oile de capre.

²¹ Dumnezeu va separa, continuu a separat, a separat și aceea este ceea ce face el în seara aceasta. Aceea este ceea ce face El întotdeauna. Voi puteți vedea aceasta în fiecare adunare. El separă credința de necredință. El se pronunță. El se declară pe El Însuși acelor care Îl vor crede și vor avea credință în El.

²² Acum, noi aflăm, în Numeri, al 6-lea capitol, că o chemare de nazireu, chemarea unui nazireu era să se separe de toată lumea, pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Aceea este chemarea unui nazireu: separat.

²³ Noi aflăm că Samson a fost un nazireu, pentru Domnul și el a fost separat de... printr-un semn. Și acest semn a fost că el trebuia să poarte părul lung, cu șapte șuvițe. Era un---un semn de separare, că el a fost chemat pentru un scop.

²⁴ Și eu nu vreau să încep cu aceasta, pentru că eu am spus că... Eu urma să vorbesc doar câteva minute.

²⁵ Dar eu cred, astăzi, când noi vedem surorile noastre purtând părul lung, așa cum a spus biblia că ele ar trebui, eu cred că acela este un semn de nazireu că ele vor să-L urmeze pe Domnul. Și eu știu că asta sună direct dar eu-eu-eu vreau ca asta să se înțeleagă clar, vedeți pentru că asta este. Pare ca și cum cineva încearcă să---să facă, să țină---ceva ce Dumnezeu le-a spus să facă. Nu contează care este prețul, ce are de spus lumea despre asta acolo afară sau câți disprețuitori sau batjocoritori sau critici, aceea nu deranjează o persoană care este total separată de lucrurile lumii, pentru lucrurile lui Dumnezeu ei se vor supune la Cuvânt și se vor separa de lucrurile lumii deoarece Cuvântul îi separă.

²⁶ Eu știu că ei rabdă critică. Dar dacă noi n-am fi criticați, atunci ar exista ceva greșit. Lumea întotdeauna îi cunoaște pe ai săi. Dar, așa cum am spus aceea, că, amintiți-vă, critica din cauza Cuvântului lui Dumnezeu sunt numai dureri de creștere ale harului Său. Aceea arată că voi v-ați separat să---să fiți un creștin, să acționați ca unul, să trăiți ca unul, să vă supuneți la fiecare poruncă a lui Dumnezeu. Și este un---este

un legământ de nazireu, să vă separați, o chemare de la Dumnezeu care te separă de lucrurile lumii.

²⁷ Eu cred, în seara asta, că fiecare bărbat și femeie, fiecare băiat și fată, care este născut din Duhul lui Dumnezeu, este un nazireu pentru Domnul; pentru că ei s-au separat de acele lucruri, ei înșiși, de grijile lumii și orice are lumea de spus.

²⁸ Voi locuiți în acest oraș de-aici unde există școli mari. Și, și noi vedem națiunea noastră cerând un standard mai înalt de educație; care este în regulă, nimic de spus despre aceea, dar acea educație nu vă poate da mântuirea. Un savant poate despica un grăunte de grâu și să vă spună câte feluri diferite de chimicale sunt în el, dar el nu poate găsi viața care este acolo înăuntru. Educația vă poate învăța sau vă poate preda matematică și---și vă poate învăța istoria sau orice altceva, dar nu vă poate aduce Lumina. Educația voastră nu va face aceea.

²⁹ Dumnezeu are o cale de a vă aduce Lumina, aceea este când tu ești gata să te separi pe tine însuși de toate lucrurile din lume și toate---grijile lumii și să te lipești numai de Cuvântul promis al lui Dumnezeu.

³⁰ Pavel a fost un nazireu pentru Domnul. El s-a separat de biserica lui ortodoxă pentru Cuvântul viului Dumnezeu.

³¹ Aaron a fost un nazireu pentru Domnul. El a fost separat din mijlocul fraților, să poarte pietrele de naștere și să fie marele preot.

³² Este o separare totală. Noi nu mai trebuie să mergem înapoi în lume sau să avem ceva de-a face cu lumea, ci separați numai pentru Dumnezeu. Isus vine după o mireasă, o femeie, o biserică ce este separată de lucrurile lumii sau de grijile lumii. Ea este separată de modelele acestei epoci moderne în care trăim noi. Ea este separată de---de grijile și tradițiile bisericii. Ea este separată numai pentru Dumnezeu și Dumnezeu este Cuvântul. Și așa cum soțul și soția sunt una, așa Mireasa și Cuvântul devin Unul, căci Cuvântul trăiește prin Mireasă. Aceea este cum *trăiește*. Acelea sunt scrisorile ei de acreditare. Aceea este identificarea ei.

³³ Dacă eu aș putea scoate un---un Ph.D. sau L.L.D și să vă arăt acreditările mele de la o anumită organizație sau școală, acea școală ar recunoaște acreditarea mea.

³⁴ Dar singura acreditare pe care o are un credincios este Cuvântul lui Dumnezeu care locuiește în el, declarând că Isus Cristos trăiește în acea persoană. Acela este un nazireu separat pentru Domnul, separat pentru Cuvânt. Biblia a spus: „Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit

decât o sabie cu două tăişuri, care desparte, măduva de os și discerne gândurile care sunt în inimă.” Acela este motivul că Isus a putut privi peste oameni și să își dea seama ce gândeau ei; El era Cuvântul.

³⁵ Acum, primul Adam care a fost născut în lume, sau nu născut, ci creat de Dumnezeu, primul Adam s-a separat pe el însuși de Cuvânt, pentru soția lui. Acum, el putea să stea cu Cuvântul dacă ar fi vrut. Dar el s-a separat pe el însuși de Cuvânt ca să fie cu soția lui.

³⁶ Acea este exact ceea ce face astăzi un membru obișnuit de biserică firesc, el însuși se separă de adevăratul Cuvânt viu, să se țină de biserica lui. Unde... Eva a pus o întrebare referitor la Cuvânt, dacă Dumnezeu ar pedepsi sau nu. Satan a pus întrebarea; Eva a crezut aceea.

³⁷ Și atunci când biserica astăzi pune întrebarea referitor la Cuvânt: „Este El același? Trăiește El încă în biserica Lui și să-și facă semnele și miracolele Lui pe care le-a făcut El când era aici pe pământ, pe care El atât de sigur ni le-a promis în Sfântul Ioan 14:12?”

³⁸ „Cel care crede în Mine, lucrările pe care le fac Eu le va face și el; chiar mai mari decât acestea va face el, căci Eu mă duc la Tatăl meu. Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.” Îi vor urma!

³⁹ Întrebarea este, pentru oamenii de astăzi. „Vrea El cu adevărat să spună asta?” Și când voi acceptați ce spune biserica voastră: „Vrea El cu adevărat să spună asta?” atunci vă puneți pe voi înșivă în aceeași stare în care s-a pus Adam și vă alăturați pe voi înșivă cu femeia bisericii din această lume și vă separați pe voi înșivă de binecuvântările pe care Dumnezeu le-a promis fiecărui credincios care se va separa pe el însuși de lume pentru Cuvânt. Acum, acela este Adevărul.

⁴⁰ Noi suntem, am avut privilegiul de a trăi în ziua când Cuvântul lui Dumnezeu care Îl vedem este repartizat prin fiecare epocă, pentru anumite lucruri să se întâmple. Și când acesta este repartizat, uneori omul se întreabă cum se va face asta. Profesorii au propria lor idee. Dar în acele epoci, Dumnezeu întotdeauna a trimis înainte profetul Lui. Și Cuvântul lui Dumnezeu vine la profet și adevărește Cuvântul pentru acea generație. Și profeții au fost întotdeauna nazirei, separați de orice altceva să se supună Cuvântului lui Dumnezeu.

⁴¹ Nu vă amintiți ce au spus Petru și Ioan: „Este drept pentru noi să ascultăm de om sau de Dumnezeu?” Când ei i-au întrebat despre experiența Cincizecimii.

⁴² Acum, primul om care s-a separat pe sine însuși, primul -Adam, de Cuvânt, ca să meargă cu soția lui, că a pus la îndoială dacă Dumnezeu Își ținea Cuvântul Lui sau nu.

⁴³ Ce model perfect al creștinului căldicel, cu minte carnală de astăzi care încă vrea să se agațe de ceea ce spun tradițiile lor în loc să ia ce spune Cuvântul. Un model foarte real! El s-a separat, pentru soția lui. Creștinul firesc este separat de Cuvânt pentru biserică.

⁴⁴ Dar când al doilea Adam a fost creat în pântecul unei femei și a venit pentru lume, El a fost un Nazireu pentru Cuvântul lui Dumnezeu. El a fost separat de lume pentru Cuvânt. Acum, Evrei, al 7-lea capitol, versetul al 26-lea ne spune aceea, că acei preoți au murit continuu, dar acest Isus a fost sfânt și separat de păcătoși.

⁴⁵ Păcatul este „necredință.” N-a existat necredință aflată în El, nicăieri. Când El a fost aici pe pământ, El a spus: „Cine Mă poate condamna de păcat?” Păcat este „necredință.” „Dacă Eu n-am făcut ceea ce a fost profețit pentru această epocă, dacă nu am îndeplinit cerințele a ceea ce Mesia trebuia să facă, atunci să nu Mă credeți.” A spus: „Cercetați scripturile, căci în ele voi credeți că aveți Viață Eternă și ele sunt cele care depun mărturie despre mine,” spun cine este El.

⁴⁶ Pentru că, a fost profețit, din Eden, că va veni un Salvator. Profetul a spus că El se va naște dintr-o fecioară și cum că El va fi numit „Emanuel.”

⁴⁷ Și de asemenea, El a fost „Sfătuitorul, Prințul Păcii, Puternicul Dumnezeu.” Și aceea este de ceea ce a fost El acuzat, de a se fi făcut pe El Însuși Dumnezeu. El era Dumnezeu și El era „Prințul Păcii, Puternicul Dumnezeu și Tatăl Etern.”

⁴⁸ Nu există alt Tată decât El, spiritual vorbind. El este singurul Tată, Tatăl nostru al tuturor. Și noi aflăm, toți credincioșii, El este Tată la toți cei ce vor crede în Cuvântul Lui. Căci El a fost complet separat de biserică, de tradițiile ei, de mama Lui, de lume și a făcut numai ceea ce a plăcut Tatălui.

⁴⁹ Acum, El a fost o persoană diferită de Adam. Nu contează ce a pus cineva la îndoială; pentru El, Cuvântul, a fost întotdeauna Cuvântul mai întâi. Și El a dovedit că Cuvântul era corect.

⁵⁰ Când Satan a încercat să-L văruiască pentru El și a spus: „Este scris...”

⁵¹ El a spus: „Da, de asemenea este scris...” El s-a împotrivit lui Satan, cu Cuvântul; deoarece acela este ce era El: Cuvântul.

⁵² În biblie, 1 Ioan, Sfântul Ioan primul capitol, a spus: „La început a fost Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.” El este același ieri, azi, și-n veci.

⁵³ Este întotdeauna o legătură cu Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu, promisiunea Lui Dumnezeu pentru acea zi. Și când aceasta vine, este atât de neobișnuită încât oamenii de-abia pot s-o înțeleagă, deoarece noi suntem așa de cusuți în---pentru formele și ideile proprii, că este greu pentru noi să înțelegem ce este Adevărul.

⁵⁴ Eu cred că mult din aceea i s-ar aplica lui---lui Iosif, în zilele: Mariei, când a rămas însărcinată. Ea, ea urma să fie mamă. Și Iosif o iubea și el---el voia să creadă. El era un om neprihănit, un om bun, el a vrut să creadă acea istorisire pe care i-o spunea Maria dar încă era o întrebare, că: „Acum, ea este o femeie bună.” Fără îndoială că Maria i-a explicat vizita lui Gabriel la ea. Și el era un om drept, din linia lui David.

⁵⁵ Și totuși ea, părea ca și cum ea încerca să-l folosească ca pe un scut, să ia ocara. Pentru că, dacă ea era logodită cu el și era aflată în această stare, era la fel ca curvia (Deuteronomul ne spune astfel) și ar fi fost ucisă cu pietre pentru acel act. Și părea ca și cum ea îl folosea ca pe un scut.

⁵⁶ Și omul, un om bun, un bărbat drept, biblia a spus că el era un bărbat neprihănit. Dar cazul ei era atât de neobișnuit încât el nu-l putea înțelege. El s-a uitat la fața ei drăgălașă și la sinceritatea și cinstea cu care i-a spus istorisirea ei. Și fără îndoială că el s-a dus acasă la el sau la atelierul lui de tâmplărie, a spus: „Eu---eu doar nu pot să văd cum mi-ar spune ea ceva greșit, dar cazul este atât de neobișnuit.”

⁵⁷ Dacă el doar ar fi cercetat scripturile, că: „O fecioară va zămisli!” Vedeți, era așa de neobișnuit pentru el, pentru că era în afara liniei lui de gândire, dar ea era exact în scriptură.

⁵⁸ Și așa este asta astăzi, fraților, că puterea învierii lui Isus Cristos și Cuvântul Lui promis pentru această oră este atât de neobișnuit, că omul bun se poticnește de El. Este prea neobișnuit. Ei spun că---că morții sunt înviați, orbii văd, surzii aud, Duhul Sfânt discernе gândurile, spune dinainte lucruri care se vor împlini, niciodată, nu a dat greș nici măcar o singură dată. O, ei---ei nu pot, nu pot să o cuprindă, este atât de neobișnuit, că ei---ei spun: „Ei bine, asta este telepatie sau este un duh rău,” chiar întocmai cum au făcut ei în acea zi. Felul neobișnuit al Cuvântului lui Dumnezeu!

⁵⁹ Dar când un om este născut în lume, pentru un---un credincios, el devine un nazireu când el se separă pe el însuși de orice este contrar Cuvântului. O despărțire totală! Isus a spus: „Eu am venit să despart pe bărbat de soția lui, să sfâșie o familie. Și cel care nu-și va ridica crucea și să Mă urmeze, nu este vrednic să fie numit al Meu.” O despărțire de tot, de orice: de biserică, de---de o comunitate, de credință sau de familie, sau de orice care ar sta între tine și credința în tot Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă sufletul tău nu punctează fiecare promisiune pentru această oră cu un „amin”, este ceva greșit pe undeva. Tu ai nevoie de o separare.

⁶⁰ Astfel Isus a fost Cuvântul făcut trup și El a fost complet separat de păcătoși, necredincioși, căci Cuvântul a curs complet, și---și cu totul a curs prin El, încât El a spus: „Eu nu fac nimic până ce văd pe Tatăl să facă aceea mai întâi.” Ei L-au întrebat, L-au întrebat despre lucruri. El a spus: „Adevărat, Eu vă spun, Fiul nu poate face nimic de la El Însuși, ci ceea ce vede El pe Tatăl făcând.” Și urmăriți, tot ce a spus El a fost perfect, întocmai. El n-a trebuit să întrebe despre asta, să se gândească despre asta; era perfect. Și Adevărul Lui perfect a separat întotdeauna Adevărul de eroare.

⁶¹ Chiar cum voi cita înapoi din nou, iarăși, mama Lui a spus: „Tatăl tău și eu,” înaintea acelor preoți cărora ea le-a mărturisit deja că era un Fiu născut din fecioară. Dar în momentele ei de tristețe...

⁶² Cum a putut un băiat de doisprezece ani și noi nu avem nicio consemnare despre El nici măcar de-a fi la școală, cum putea inteligența Lui să fie atât de mare ca să dezbată cu preoții, înțelepții, oamenii învățați? Și de ce, când ea l-a numit pe Iosif tatăl Lui, repede Cuvântul lui Dumnezeu... El a fost separat. El era Cuvântul și Cuvântul a corectat greșeala: „Nu știai că Eu trebuia să fiu în afacerea Tatălui Meu?” Aceea n-a fost doar acel băiat de doisprezece ani. Acela a fost Cuvântul lui Dumnezeu vorbind prin mica Lui gură de copil, să corecteze greșeala; separând, cum a făcut El la început, întunericul de lumină, minciuna de Adevăr, moartea de Viață.

⁶³ Este o separare. Întotdeauna Cuvântul cere separare totală și completă, indiferent ce este. Isus a spus: „Cuvântul omului să fie o minciună; și al Meu să fie Adevărul.”

⁶⁴ De-a lungul timpului prin epoci, același lucru s-a întâmplat. Este o separare. Întotdeauna El separă poporul Lui, de necredință. El a făcut-o de la început; El o face la fel astăzi. Fiecare dintre profeți a fost

separat de necredință. Ei, motivul pentru care ei au făcut aceea, este pentru că Cuvântul Domnului a venit la ei.

⁶⁵ Acum, eu cred că, într-o seară, undeva, poate a fost aici duminică sau seara trecută, eu vorbeam despre cuvântul „văzător”, ce însemna în vechiul testament. Însemna un bărbat, „un prezicător, un bărbat care putea să spună evenimentele viitoare care veneau la împlinire.” Și atunci când ele veneau la împlinire exact, fără greșală, venea la împlinire exact ce a spus el, atunci Dumnezeu a spus: „Ascultați de acel om, sau dați-i ascultare, temeți-vă de el, pentru că Eu sunt cu el.” Atunci el a avut interpretarea divină a Cuvântului scris, căci acelea au fost acreditările de identificare ale lui, că el era profetul lui Dumnezeu și Cuvântul a venit la el. Așa este!

⁶⁶ Acum, separarea. Aceea l-a separat pe Isaia de lumea bisericească. L-a separat pe Moise de lumea bisericească. A separat... toți profeții mari, prin epoci, de lumea bisericească. Pentru că ei au avut... L-a separat pe Isus de frații Lui. A separat apostolii de biserica care a fost în acea zi, fariseii, saducheii; om mare, om sfânt, om bun, om fin, om smerit, om care avea roadele Duhului mai mult astfel decât ce manifesta Isus.

⁶⁷ Dar care erau acreditările Lui? Căci Cuvântul era cu El, Cuvântul promis pentru acea zi trăia prin el. El a spus: „Cine Mă poate condamna de păcat? Care dintre voi poate spune că ceea ce Eu am pretins nu s-a împlinit?” Aceea că El a arătat că a fost un nazireu separat al Domnului. El era Domnul Însuși în trup.

⁶⁸ Avraam, de asemenea, el a fost o persoană separată de lume, când Dumnezeu l-a chemat pe Avraam la vârsta de șaptezeci și cinci de ani. „Separă-te de rudele tale și de toată necredința și ieși afară într-o Lume în care tu nu ai umblat niciodată înainte și printre oameni pe care nu i-ai cunoscut niciodată mai înainte. Ieși și separă-te de oricine care ar putea fi contrar la ceea ce crezi tu, că tu vei fi un nazireu pentru Domnul.” Pentru că el ținea strâns promisiunea unui fiu. El a trebuit să se separe de tatăl lui, de mama lui, de rudele lui.

⁶⁹ Și ce l-a separat? Nu fiindcă a fost un om bun, ci pentru că el a crezut că Dumnezeu era în stare să țină promisiunea pe care i-a dat-o.

⁷⁰ Și atunci, el era cu douăzeci și cinci de ani mai târziu și bebelușul nu venise deloc; Sara fiind de nouăzeci de ani, el de o sută. Și când Îngerul Domnului l-a vizitat; la care Isus s-a referit, că va veni din nou în zilele din urmă. Dumnezeu, într-o formă umană, a stat jos înaintea lui și

i-a vorbit. Și Sara, fiind de aproape o sută de ani, în cort în spatele Lui, a râs, pentru că Îngerul a spus: „Eu te voi vizita conform cu timpul promisiunii.”

71 Și ea a spus: „Eu fiind bătrână și să mai am din nou plăcere cu domnul meu, văzând că el este bătrân?”

72 Și acest Om, care era Dumnezeu în trup, a spus: „De ce a râs Sara, în cort?” Acum, ea a fugit afară și a încercat să nege aceea. Dar El a spus: „Ba da, tu ai râs,” pentru că ea nu a crezut că aceea ar putea fi adevărat.

73 Acum, observați, Isus a spus că aceea va veni iarăși. „Așa cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi la venirea Fiului omului.” Din nou Duhul lui Dumnezeu va veni peste trup muritor, uman. Omul a mâncat carne de vițel, a băut lapte de vacă și a mâncat unt și pâine, în trup uman și Avraam a spus că El era Elohim, Dumnezeu manifestat în trup. Isus a promis că Dumnezeu, înainte de venirea Lui, se va manifesta în trup uman din nou. Acela este Duhul Sfânt (este doar un singur Dumnezeu) manifestându-se pe El Însuși, separând, din nou, pe Lot de Avraam.

74 Lot a vrut lumea. Dumnezeu a sep... a distrus lumea lui și l-a separat pe Avraam de Lot. Lot, fiind un model, iarăși, al credinciosului carnal care n-a crezut că aceste lucruri ar fi adevărate, el doar s-a dus jos în Sodoma. Și el---el n-a avut curajul adevărat să stea, cum am spune noi și să numească ce era corect, „corect,” și ce era greșit, „greșit,” astfel el s-a dus jos.

75 Toți acești credincioși, așa cum noi am putea continua timp de ore, toți aceștia au fost ca o grămadă de mărunțiș din buzunarul vostru, în mâinile lui Dumnezeu. Scoți mărunțiș. Sunt de un cent, de cinci cenți, de zece cenți, de sfert de dolar, jumătate de dolar, dolar, toate monedele. Acum, aceea este lumea în mâna lui Dumnezeu. Sunt unii oameni care au doar valoarea unui cent și Dumnezeu îi poate folosi ca un cent. Aceea este tot ce pot ei cumpăra. Nu-i respingeți. Dacă ei nu pot crede realul Adevăr, nu-i respingeți, nu-i aruncați afară și să ziceți că ei nu sunt în Acesta pentru că Dumnezeu folosește cenți uneori.

76 Lot a fost doar un cent, Avraam a fost un dolar de argint, așa că trebuiau o sută ca și Lot ca să facă un Avraam. Și astfel va trebui... O sută de creștini firești nu vor sta niciodată în prezența unui creștin autentic care s-a separat de lucrurile carnale ale lumii, trăind în Cristos Isus unde Cuvântul poate curge prin el.

El poate valora un cent; aceea este tot ce are el. Astfel, voi vedeți oameni care spun: „Eu nu cred în vindecare. Eu nu cred în aceste lucruri,” doar să știți că este un cent, însă doar lăsați-l în pace. Vedeți? Doar valoarea unui cent și așa că aceea este tot ce poate cumpăra el. Nu-l opriti; doar lăsați-l în pace. Amintiți-vă, aceea este doar cât de departe poate el merge.

Iosif, el a fost separat de frații lui.

78 Da, eu n-am vrut s-o spun așa de dur în acel fel în care am spus asta, vedeți. Eu vreau să spun, dacă el doar: „Ei bine, eu aparțin la asta și aceea este ce credem noi.” Este doar un cent, mergeți mai departe, vedeți; doar un cent.

Spu-neți: „Ei bine, Domnul să te binecuvânteze, fratele meu.”

79 Vedeți, el este cupru; el nu poate fi niciodată argint. Asta este, astfel doar lăsați să meargă mai departe. Dumnezeu îl poate folosi. O, El folosește aceea. Eu mai degrabă îl văd acolo într-o biserică decât într-un bar care stă acolo la colț. Voi nu? Sigur. Așa că doar lăsați aceea în pace. Dumnezeu poate folosi aceea oricum; poate nu foarte mult, dar El va folosi ceea ce el poate folosi, atât de mult cât ei Îl vor lăsa să folosească.

80 Astfel, acela este un fel dur de a exprima ceva, dar eu... Ei bine, sper să prindeți Adevărul pe care îl intenționez în asta, ce---ce a însemnat asta. Înțelegeți?

81 El nu poate crede în discernământ și în puterile lui Dumnezeu care sunt promise pentru această zi.

82 Nici acei farisei n-au putut face. Ei nu L-au putut vedea pe Isus ca fiind Dumnezeu. O, nu. „Tu te faci pe Tine Însuși Dumnezeu; un om?”

83 Într-o zi El stătea acolo, după ce El a înmulțit pâinile și așa mai departe pentru ei și El a spus: „Dacă nu mâncați---pâinea trupului Fiului omului și nu beți Sângele Lui, nu este Viață în voi.”

84 O, eu îmi imaginez, adunarea Lui, ei au plecat de la El. „Acest Om se așteaptă ca noi să fim canibali, să mâncăm trupul cuiva? O, aceea este nebunie!” Doctorii și medicii, și alții au spus: „Omul este nebun. Asta-i tot ce este. Preotul are dreptate. Omul este nebun. Să ne dea trupul Lui să-L mâncăm?”

85 Aceea este tot ce a spus El, vedeți, dar o minte spirituală poate, ei n-au putut înțelege Asta. Acei ucenici, ei n-au știut chiar exact ce însemna Asta, dar ei au crezut-O oricum. Fiindcă, de unde venea

Aceea? Venea de la Unul pe care ei L-au cunoscut a fi Fiul lui Dumnezeu.

⁸⁶ Eu aș putea să nu fiu în stare să înțeleg tot ce este aici înăuntru, dar eu îl cred. El este Cuvântul lui Dumnezeu. Eu vreau să mă separ de mine însumi de orice care este contrar Lui. Eu am încercat să stau astfel.

⁸⁷ Observați un alt grup, cei șaptezeci, El i-a chemat. Într-o zi El stătea, vorbind cu ei și a spus: „Fiul omului trebuie să se înalțe la cer de unde a venit El.”

⁸⁸ Ei au spus: „Acest Om? El ne-a dus la locul unde s-a născut. Noi o cunoaștem pe mama Lui, Maria. Păi, îi cunoaștem pe frații Lui. Îi știm pe toți. Și atunci acest Om va lua... Fiul omului vine, merge în cer de unde a venit El? El a venit din Betleem. Cum a făcut El aceea?” Vedeți, El a spus-o în acel fel, vedeți și ei nu au mai umblat cu El. Ei au plecat. Ei au zis: „A, acest Om, noi știm că este ceva greșit cu El.”

⁸⁹ Acei ucenici au stat chiar acolo. Vedeți? Ei au crezut. Ei au văzut Cuvântul promis pentru acea zi, adevărit și manifestat prin El. Cine putea crea, decât Însuși Dumnezeu, putea lua pâine și... Ei au știut că El era Fiul lui Dumnezeu. Indiferent că aceea era în parabole sau nu, dacă ei au înțeles-O sau nu, ei au mers drept mai departe, oricum, pentru că Cuvântul a fost adevărit și ei au fost separați de orice contrar la Aceea.

⁹⁰ Dumnezeu să ne ajute să avem credință ca aceea! Noi credem această biblie a fi Adevărul. Eu poate nu am destulă credință să fac toate promisiunile să vină la împlinire, dar eu O cred, oricum. Eu cred ora în care trăim.

⁹¹ Iosif, separat de frații lui, fără un motiv. Acum, care a fost problema cu ei? El nu voia să fie separat; n-a fost voia lui să se separe. Dar ei s-au separat ei înșiși de el, înțelegeți, de dolarul lui luminos, strălucitor; valoarea centului lor nu putea suporta asta. Ei au știut că erau patriarhi. Ei au știut că Isaac a fost al lor... sau iertați-mă, Iacov a fost tatăl lor. Și ei au știut aceea a fi adevărat. Dar Iosif s-a născut... El nu se putea abține. El era spiritual. El a văzut vedenii, putea interpreta vise și ele erau perfect corecte. Orice a spus el, a fost adevărul. Și frații lui patriarhi s-au umplut de invidie și l-au vândut egiptenilor. Vedeți, ei---ei s-au separat pe ei înșiși de el pentru că ei erau cenți. El era de o calitate diferită.

⁹² Așa este un creștin real astăzi, el este de o calitate diferită. Ei se vor separa (ei nu înțeleg Aceea), cuprul de argint.

⁹³ Acum, aflăm că ei s-au umplut de invidie și l-au vândut. De ce? Ei fac același lucru astăzi. Ce a fost cu adevărat, ei spun că a fost... Acea a fost din cauza geloziei. Ei n-au vrut să înceteze, din cauza că, calitatea care era în ei n-a fost calitatea care era în el. Și din cauza asta, ei au fost geloși, pentru că ei erau cenți și el era dolar... vedeți?

⁹⁴ Acum, dacă bănuțul ar spune: „Bindecuvântat fie Numele Domnului! Fratele meu, dolarul de-aici, eu nu pot face schimbul pe care el îl face, dar eu voi face ce pot.” Asta este, noi am merge împreună atunci. Dumnezeu și-ar împlini programul Lui.

⁹⁵ Așa cum v-am predicat, duminică, măreața simfonie a Cuvântului lui Dumnezeu fiind începută. Schimbările și intersecțiile, sunt doar când Dumnezeu le schimbă, ca---dirijorul la simfonie. Când noi vedem aceste schimbări ale epocilor și schimbările timpurilor, privim jos pe Partitură aici și noi vom afla că trebuia să fim aici. Ei trebuiau să facă aceasta; nu există nicio cale pentru ei să se ferească de asta.

⁹⁶ Și muzica, pentru un om care nu înțelege simfonia, ce este ea? Este o grămadă de gălăgie deranjantă. El nu o înțelege. El nu este nici măcar interesat. El dorește: „Aș vrea să tacă, așa ca să pot merge acasă.” El nu este interesat, pentru că nu cunoaște simfonia. El n-o cunoaște.

⁹⁷ Dar Compozitorul știe sfârșitul de la început. Vedeți? Dacă dirijorul nu este în același Duh al Compozitorului, el nu o poate pune în practică, pentru că ea este toată făcută prin semne. Și dacă semnul n-O adeverește, cum O vor cânta muzicienii? Amin! Asta este.

⁹⁸ Dacă trâmbița dă un sunet nesigur, cine poate---poate, cine va ști cum să se pregătească pentru război, sau să se retragă sau ce să facă?

⁹⁹ Priviți la Cuvânt și vedeți unde trăim, atunci voi puteți vedea cenții, ce fac ei. Dar voi puteți vedea pe aceia care scânteiază, veghează și cunosc Cuvântul și urmăresc aceste semne să se întâmple. (*Fratele Branham își pocnește degetul.*) Acolo este.

¹⁰⁰ Ca femeia de la fântână, când El a spus: „Du-te adu-ți soțul,” ea a spus, „nu am niciunul.” A spus: „Acea este corect. Tu ai avut cincii.”

¹⁰¹ Ea a spus: „Domnule, îmi dau seama că Tu ești profet. Noi nu i-am avut de sute de ani. Dar știm că Mesia vine și El va fi profet. Acea este ceea ce va face El.”

El a spus: „Eu sunt Acela.”

102 O, bătaia măsurii simfoniei a mers întocmai corect, drept de jos spre înalt. Ea a alergat în cetate și a spus: „Veniți, vedeți un Bărbat care mi-a spus lucrurile pe care le-am făcut. Nu este acesta chiar Mesia după care am așteptat cu nerăbdare?” Desigur.

103 Vedeți, ea a înțeles ce Partitură era în simfonie, care separa credința de necredință. Credința poate numai... Nu să treceți pe la biserică; credința vine prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu, știind ce este El. Acum, noi aflăm același lucru astăzi.

104 Mulți oameni privesc la daruri. (În încheiere acum, încă cinci minute) Oamenii privesc la daruri și spun: „O, ce lucru măreț,” și ei încearcă să imite darurile. Voi nu puteți face aceea. Voi doar... Voi nu puteți face un---un---un cent să fie un dolar, nu-l puteți face să fie zece centi, vedeți, nu-l puteți face cinci cenți. Este un cent. Dar dacă tu te recunoști pe tine însuși ca pe un cent și mergi cu restul mărunțișului, vedeți, Dumnezeu te poate folosi. Noi am putea să nu fim în stare să facem totul. N-a fost fiecare...

105 Când Dumnezeu l-a chemat pe Israel afară din Egipt, nu a trebuit fiecare din ei să facă același lucru pe care l-a făcut Moise, dar ei au crezut. Acea-i așa. Ei l-au crezut pe Moise, pentru că ei au știut că acela era semnul orei și că Dumnezeu a dovedit că el avea Cuvântul Lui.

Ei au spus: „Faraon are sulite.”

El a spus: „Dar Moise are Cuvântul Lui.”

106 Asta este! Faraonii ar putea avea o armată, dar Moise avea Cuvântul pentru că el era profetul lui Dumnezeu. Și Cuvântul a venit la el și a fost adevărit că El era Adevărul. A fost viul Dumnezeu care a putut lua praf și să-l arunce în sus și să facă muște să vină. Un om nu poate face aceea. Așa cum un om a stat acolo și a spus: „Mâine cam pe la acest timp va fi așa-și-așa,” și a fost. Vedeți? Ei au știut că Moise avea Cuvântul lui Dumnezeu. Nu contează câte sulite și temnițe a avut faraon și câte cărămizi a avut de făcut; Moise a avut Cuvântul, așa că ei au pornit în pustie.

107 A existat un om, Datan, a spus: „Moise, iei prea mult asupra ta. Noi toți suntem oameni sfinți, așa că noi toți se cuvine să fim în stare să facem ceea ce a făcut Moise.”

Și Moise a spus: „Dumnezeule, cum e cu asta?”

108 El a spus: „Separă-te. Îndepărtează-te de ei.” Și El a deschis pământul și l-a înghițit pe Datan și grupul lui.

109 El a separat Lumina de întuneric, prin a adevări Cuvântul Lui. El este același Dumnezeu astăzi.

110 Închei. Eu vă spuneam seara trecută, când am venit prima dată aici. Aceasta nu este personal. Dacă voi credeți aceea, atunci vă rog doar să trageți jos perdelele la inima voastră. Eu spun acest lucru către oamenii care cred.

111 S-a vorbit și s-a spus exact ce lucruri vor avea loc, de-a lungul timpului și voi toți sunteți martori la aceea, așa cum ați mărturisit seara trecută, la discernământ, jos. Și cum vor fi imitatori, imitații și totul de felul acela.

112 Dar ultimul lucru, trebuia să fie un lucru mareț să ia loc. Și noi l-am urmărit de ani de zile. Și noi toți știm când s-a întâmplat prima dată, când o creație a venit în existență, a treia oară. Și apoi a patra oară. Seara trecută eu v-am spus a cincea oară s-a întâmplat asta.

113 Și se așteaptă ca acest Consiliu al Bisericii, când el unește și protestanții. Dacă vorbesc duminică dimineața, aceea este ce vreau... Eu am intenționat să spun sâmbătă dimineața, aceasta este despre ce vreau să vorbesc, vedeți, acum. Și atunci când acesta vine împreună, atunci Duhul lui Dumnezeu ridică întotdeauna un steag împotriva lor. Vedeți?

Este un om care stă aici în seara aceasta, care este martor la aceasta.

114 Am fost în Colorado, nu demult, în această ultimă toamnă. Merg acolo în excursii de vânatoare. Și, ca de obicei, eu sunt acolo sus la aniversarea nunții. Când soția și cu mine ne-am căsătorit, eu am economisit bănuții mei și lucruri, din munca mea și îi aveam într-o cutie de praf de copt. Și eu nu aveam suficienți pentru o lună de miere și să merg la vânatoare; așa că doar le-am pus laolaltă și am dus-o într-o excursie de vânatoare ca lună de miere. Așa că, de atunci, eu nu... spre rușinea mea, nu am fost niciodată acasă cu ea la aniversarea noastră. Eu eram în Colorado.

115 Seara trecută am văzut doi sau trei slujitori care erau aici, care au fost cu mine sus acolo în tabără unde trebuia să cobor din Alaska și să-i întâlnesc, la vânatoare. Erau băieții Martin. Ei au fost aici seara trecută. Eu... Ei sunt aici, chiar în spate acolo. Și apoi celălalt ins mic, uit numele lui, stând... Ai fost și tu acolo, fiule? Așa este. Și poate, este fratele Palmer aici? Eu... Și noi eram sus în munți. Și eu sunt ghid în Colorado. Am vânat acolo ani de zile.

116 Și de fiecare dată la aniversarea noastră, douăzeci și trei octombrie, vine... Există un loc mic unde am dus-o pe soția mea în luna noastră de miere, sus în Munții Adirondack și acest loc arată chiar așa, numai că a fost... Aceștia sunt plopi tremurători, mic desiș și sus acolo era un mesteacăn. Și eu merg acolo afară, în douăzeci și trei, uneori în timpul zilei, îmi scot pălăria și mulțumesc Domnului pentru soția bună, loială care a fost credincioasă și este așa bună cu mine de-a lungul acestor ani și m-a ajutat, așa cum am mers să predic evanghelia.

117 Și a fost îngrozitor de secetos în Colorado în acest an, așa cum a fost de-a lungul țării. Și dintr-odată acolo a fost... Presupun că erau acolo două sute de oameni înaintea noastră sau o sută de oameni, scuzați-mă, sus deasupra taberelor. Și ei împușcau sus acolo, de patru sau cinci zile. Și eu am împușcat un cerb, unul pe care-l urmăream de ani. Și, dar eu... a coborât o ceață și eu nu am reușit să-l văd; nu îl puteam afla. Și îl căutam în acea zi.

118 Și în următoarea zi, la telefon sau... s-a anunțat la radio: „Un viscol vine, ar putea troieni douăzeci de picioare (*cca 6 metri*) de zăpadă în acești munți peste noapte.

119 Și astfel am spus fraților. I-am chemat. Băieții Martin erau acolo, de asemenea. Am spus: „Fraților, voi ați auzit ce au spus știrile. Acum, dacă voi vreți să plecați, voi mai bine să mergeți chiar acum, pentru că va fi prea târziu. Voi s-ar putea să stați aici o săptămână. Și eu ar trebui să plec, pentru că luna viitoare am o adunare, Oamenii de Afaceri Creștini, Oamenii Creștini de Afaceri ai Evangheliei Depline, la filiala din Tucson. Oricum, voi faceți-vă alegerea. Dacă vreți să rămâneți, eu sunt ghidul vostru, eu voi rămâne aici cu voi.”

Fiecare a votat: „Noi vom rămâne. Noi vom rămâne.”

120 Băieții Martin, având un camion cu viteză mică sau un camion de mare viteză mai degrabă, ei toți... Noi am avut câțiva cerbi în plus acolo, i-am dat băieților Martin și ei, ei au plecat, pentru că ei nu aveau să iasă de acolo; asta era tot. Astfel, ei, ei stau aici în seara asta ca martori.

121 Și apoi, în ziua următoare, m-am gândit... Ei bine, nu a nins în ziua aceea, ziua ei au ieșit afară. Am spus: „Eu voi telefona soției mele și îi voi spune că sunt recunoscător pentru ea că este o soție bună și pentru toate. Este aniversarea ei. Și apoi mâine, voi merge sus la acel loc, dacă ajungem sus acolo, pentru zăpadă.”

122 Și astfel, eu---eu am intrat și n-am putut să-i telefonez. M-am întors înapoi. Și fiecare din oraș se pregătea și marele viscol venea și

ziarul a scris că „putea îngrămădi douăzeci de picioare (*cca 6 metri*) de zăpadă în Colorado,” în acea noapte.

123 Fratele Tom Simpson stă prezent aici, undeva în seara asta sau ar trebui să fie. El era în Canada și era pe drum și ei au ocolit. S-a spus: „Ocoliți Colorado! Viscol mare!” Ești aici, frate Simpson? Unde ești? Da, stând departe în spate aici. Și i s-a spus: „Ocolește Colorado. Un viscol mare se dezlănțuie.”

124 Astfel eu---eu i-am spus surorii și---și soției altui bărbat, fratele Evans. Nu cred că fratele Evans este aici în seara aceasta, decât dacă tocmai a intrat. Ești aici, frate Evans? Și eu nu cred că a ajuns încă aici. El va fi aici la convenție, totuși. Așa că am chemat-o pe soția lui și i-am spus: „N-am putut s-o prind pe soția mea; este ieșită până la magazin.” Și am spus: „Spune-i să spună fratelui Tony Stromei,” care era președintele filialei, „dacă nu sunt acolo duminică, să ai un alt vorbitor pregătit pentru că se poate să *nu* fiu în stare să ies afară de-aici, deloc. Sunt cu acești oameni.”

125 Și apoi, ce-a avut loc? În acea noapte n-a nins. În dimineața următoare, norii erau foarte furioși și lăsați jos. Am spus: „Acum, fraților, eu am păzit cireada aici ani de zile și am condus-o. La prima picătură mică de ploaie, luați-o spre tabără cât de repede puteți, pentru că în timp de cincisprezece minute, am văzut timpul când nu puteai să-ți vezi mâna înaintea ta, timp de două sau trei zile, la un moment dat, viscol care se răsucesc.” Aceea este *la* nouă mii de picioare (*cca 2740 de metri*) chiar acolo. Și am spus: „Voi, voi doar veți fi în viscol și veți fi pierduți și veți muri aici în munți. Acum, vom merge afară...” Am plasat fiecare om și am urcat spre vârf. Și am spus: „Acum, dacă nu... Nu mă așteptați să revin. Grăbiți-vă cât de tare puteți așa cum el începe; la primul strop mic de ploaie, grăbiți-vă repede spre tabără pentru că voi nu veți fi în stare să vă găsiți calea înapoi.” Ei au spus că ei o vor face.

126 M-am cățărat sus. Lupii de prerie urlau pretutindeni și eu știam că vremea se va schimba. Apoi, dintr-odată o mare rafală de vânt a venit și lapovița a început să cadă. Și eu mi-am zis: „Cred că fiecare s-a retras.”

127 Ei bine, am stat și am privit primprejur. M-am gândit: „Aș dori să fi putut găsi acel cerb înainte de a merge înapoi pentru că zăpada îl va acoperi și ei nu-l vor mai găsi până la primăvară.” Așa că m-am gândit: „Am urmărit așa din greu acel cerb.” Și a fost primul cerb pe care l-am lăsat așa, de când posed această mică pușcă, 55 de capete de vânat

am avut cu ea. Și m-am gândit: „Ei bine, acum, eu---eu doar urăsc să văd asta să iasă astfel.”

128 Și doar într-un moment, fulgi mari de zăpadă, păreau ca monedele de douăzeci și cinci de cenți, doar cădeau pretutindeni și vântul a început să sufle și eu de-abia puteam vedea cum să cobor din vârful acestui pisc. Și eu am știut cum să stau pe această creastă. Și dacă aș fi coborât să ajung la pârâu, aș fi mers de-a lungul pârâului până aș fi ajuns la o punte mică, apoi aș fi putut cunoaște calea mea în sus până aș fi ajuns unde era cortul. Acea era singura cale în care puteai să ieși afară. Și astfel eu m-am gândit: „Dacă eu fac vreodată o mișcare într-un fel sau altul, asta-i tot, tu nu vei fi găsit niciodată, așa că tu vei muri chiar acolo.”

129 Așa că am pornit înapoi în jos pe munte și am ajuns jos cam, oh, cred, la trei sute de iarzi (*aprox. 274 metri*) sau patru sute de unde eram.

130 Acum, aceasta sună ciudat. Dar eu am o biblie care stă aici înaintea mea, Tatăl ceresc poartă mărturie. Eu aproape am alergat încercând să cobor, vântul sufla atât de tare acolo sus și eu puteam vedea cam la douăzeci de picioare (*6 metri*) înaintea mea, din desișul în care eram, copaci de cherestea, și vântul sufla și se rotea. Și o Voce a spus: „Oprește-te! Du-te înapoi de unde ai venit!”

131 Ei bine, m-am oprit. M-am gândit: „Poate acela a fost doar vuietul acelui vânt. Nu m-am gândit la nimic de felul acela.” Și am așteptat doar un moment.

132 Și unul dintre băieți mi-a pregătit un sandvici și eu l-am scos afară; era într-adevăr un sandvici; și eu, eram plouat și transpirat, acela era un bulgăre mare de---pâine cu ceva carne în el, pe undeva. Ei bine, eu---eu eram foarte flămând, așa că l-am mâncat oricum. Și stăteam acolo în picioare. Și am îngropat bucăți de hârtie; căci un animal dacă vede acele lucruri și ceva ce aparține de civilizație, el fuge și pleacă.

133 Așa că am stat acolo un pic și m-am gândit: „Păi, eu doar voi merge mai departe. ”

134 Am pornit. Și doar tot așa de clar cum auziți vocea mea, Ceva a spus: „Întoarce-te și du-te înapoi de unde ai venit.”

135 „Cum putea fi acela Dumnezeu care să-mi spună să merg în acea capcană a morții?” Am stat acolo un minut și m-am gândit: „Acela este Același care mi-a spus despre acele veverițe.”

136 Același despre care v-am spus seara trecută, despre soția mea; doar un Glas, doar un glas omenesc. Același mi-a spus când eram un

băiețaș, „niciodată să nu bei sau să nu fumezi,” și aceste lucruri vor fi în zilele din urmă. Dumnezeu; și eu vă spun asta cu biblia peste inimă, ce bine mi-ar face să vă spun ceva greșit și să știu că eu îmi trimit sufletul meu în iad? Vedeți? Asta este adevărat. Este neobișnuit, dar este adevărat.

137 „Ei bine,” m-am gândit, „Eu cunosc îndeajuns ca să mă supun acelui Glas. De ce aș...El are un motiv pentru mine să merg acolo sus. Poate este timpul meu să plec.”

138 Așa că m-am întors și mi-am croit calea prin sălbăticie până ce am ajuns sus la acea șa din nou, departe sus, poate 300 de yarzi(*aprox. 270m*), sau 400 chiar drept sus pe munte, la fel din nou. Și era așa de cețos acolo atunci, nu puteam vedea nimic; vântul și copacii doar stăteau acolo și se răsuceau.

139 Și mi-am luat pușca, aveam pe mine o cămașă roșie și o șapcă roșie, mi-am pus pușca, s-o feresc de aburire---luneta din ea, deoarece ursul și animalele se mișcă, astfel se mișcă și leul; și dacă eu aș alerga înspre unul, luneta ar fi toată aburită. Și eu doar o țineam sus așa, nu către mine, unde s-ar aburi; ci o feream de ceață și umezeala de la zăpadă. Și m-am așezat sub un copac.

140 Stăteam acolo. M-am gândit: „Ei bine, de ce ar vrea El să vin aici sus? Eu---eu mă îndoiesc foarte mult că îmi pot găsi drumul în jos acum,....devine înspăimântător.” Puteam vedea cam la zece sau cincisprezece picioare (*aprox. 4.5 metri*), poate și de-abia la acea distanță, uneori nu mai mult de cinci picioare (*aprox. 1.5 metri*) și devenea tot mai rău tot timpul. Ei bine, m-am gândit: „Păi, El mi-a spus să vin înapoi. Tot ce știu să fac este să stau aici.” Și zăpada apoi cam de un inci(*aprox. 2.5cm*) sau un inci și jumătate, poate doi inci (*aprox. 5 cm*) pe pământ. Au fost cam douăzeci sau treizeci de minute. Și---și vântul bătea atât de tare, o! și sufla tare. Și eu doar am stat acolo doar un moment.

141 Am auzit un Glas. El a spus: „Eu sunt Dumnezeuul cerului, care a creat cerurile și pământul.”

142 Mi-am luat de pe cap pălăria, șapca și doar am stat liniștit. Și am ascultat din nou. M-am gândit: „Acela n-a fost vântul.” O, bătea, făcea zgomot.

143 Și am auzit Acea iarăși. A spus: „Eu sunt Cel ce a liniștit vântul pe marea puternică. Eu sunt Acela, Creatorul. Eu am creat veverițe în prezența ta. Eu am făcut aceste lucruri.”

Am spus: „Da, Doamne. Eu Te cred.”

144 A spus: „Ridică-te în picioare.” M-am ridicat, în picioare mi-a spus: „Acum, vorbește furtunii. Ea va face ce tu îi spui să facă.”

145 Acum, aceea este adevărat. Eu, când vă întâlnesc la Judecată, eu trebuie să răspund pentru toate aceste lucruri. Eu m-am gândit că El...

146 Am spus: „Furtună, du-te la locul tău, oprește-te! Și soare, tu strălucește normal timp patru zile.”

147 Și imediat ce eu am spus aceea, lapovița și grindina, care era aproape să mă dea jos, doar s-au oprit. Și într-un moment sau două, soarele strălucea drept jos peste mine. Și am privit jos de-a lungul munților, am văzut un---un vânt de est venind. Vântul venea din vest. Vântul de est a venit și venea din direcția aceasta și am putut vedea norii doar în mod misterios... Unde s-au dus ei, eu nu știu.

148 Și am stat acolo câteva momente, lacrimile curgeau în jos pe barba mea căruntă. M-am gândit: „Dumnezeule, cum... eu nu știu ce să fac.”

149 M-am gândit: „Ei bine, eu am fost... Cred că frații sunt toți înapoi în cort. Și soarele strălucește peste tot.”

150 Am pornit să cobor muntele. Și zăpada se topea cu acel soare fierbinte; aburi ieșeau din cămașa mea. Doar un moment sau două diferență. Și am pornit să cobor muntele. Și când am făcut-o, am spus... Am auzit un Glas că spune: „De ce nu umbli cu Mine?”

151 Am spus: „Doamne, cel mai mare privilegiu pe care l-am avut vreodată!” M-am întors și am pornit înapoi pe urmele mari de cerbi, în jos, de-a lungul acelei păduri neumblate.

152 Și m-am gândit: „Ei bine, eu voi coborî pe acea cărare unde eu întotdeauna o salut pe Meda, soția mea.” Și mergeam pe-acolo puțin, cam o jumătate de oră, 45 de minute mai târziu. Zăpada toată s-a topit și era dusă.

153 Și am început să mă gândesc: „Mă întreb de ce ea nu mi-a spus niciodată nimic în legătură cu plecarea mea?” Am spus: „Eu îmi amintesc când am adus-o prima dată aici sus și am ridicat-o peste acei bușteni, când noi ne-am căsătorit.” Acum ea este căruntă.”

154 M-am dus: „Hm!” Barba căruntă peste fața mea, neagră și gri amestecată împreună. M-am gândit: „Bill, tu nu mai ai prea mult timp. Îmbătrânești.”

155 Și am pornit mai departe. Și am privit în sus, părea ca și cum o puteam vedea pe ea stând înaintea mea acolo, cu brațele afară, încă cu părul negru.

156 Mi-am ținut capul în jos. Urcam un loc mic unde erau câțiva plopi tremurători și era un pârâiaș într-un... Eu doar îmi sprijineam capul pe braț astfel. Și stăteam acolo plângând și puteam auzi ceva făcând: „Pic, pic, pic.” Și m-am uitat în jos; era apă venind din ochii mei, prin barbă, lovind acele frunze uscate; unde, cam cu treizeci de minute mai înainte, era un inci (aprox. 2,5cm) de zăpadă și ea viscolită.

157 Când am coborât de pe munte, patru zile mai târziu; nici un singur nor pe cer timp de patru zile. Am intrat și am spus către omul de la benzinărie, „A fost... vreme destul de uscată?”

158 „Da.” A spus: „Știi, lucrul cel mai ciudat, nouă ni s-a anunțat o furtună ziua trecută și știi, ea s-a oprit dintr-odată.”

159 Și apoi am coborât spre hotarul de la New Mexico, întorcându-mă în Arizona. Și i-am spus lui Billy, fiul meu, i-am zis: „Hai să mergem acolo înăuntru și doar să vedem dacă asta a fost aici jos.”

160 Am oprit acolo. Era într-o duminică dimineața. Am luat ceva... Și am luat ceva benzină. Și omul a spus: „Ei bine, ați fost la vânătoare?”

Am spus: „Da, domnule.”

„V-a mers bine?”

161 Am spus: „Da, domnule, am avut un timp bun.” Am spus: „Pare destul de secetos.”

162 Și el a spus: „Da, a fost îngrozitor de secetos pe-aici.” A spus: „Ni s-a promis zăpadă mare zilele trecute.” Și a spus: „Știi, de fapt s-a pornit viscolul, dar într-un fel sau altul, acesta a încetat.” O, vai! O, vai!

163 Stăteam sprijinit de această parte a copacului. (În încheiere). Stăteam lângă acest copac și lacrimile cădeau din ochii mei. M-am gândit: „Dumnezeule!”

164 Doar gândiți-vă, același Dumnezeu care a spus: „Pace, liniștiți-vă,” către valuri și vânturile l s-au supus, El încă este Același Isus chiar aici, care a fost în pădure cu noi. El încă este Cuvântul. Cuvântul, toată natura trebuie să se supună Cuvântului Său, deoarece El este Creatorul naturii.

Am stat acolo și lacrimile cădeau de pe obraji.

165 Și cam de acum cinci ani, eu am fost plecat în câmp, doar mergând la biserici și orice puteam. Voi toți știți asta. Și inima mea a fost împovărată. Eu ieșeam aici, să vin la Arizona. Și El îmi spunea lucruri să

fac, eu mergeam să le fac, dar părea ca și cum trezirea s-a terminat. Și eu n-am putut... mă întrebam ce se întâmpla. În inima mea, mă pocăiam. Am spus: „Doamne, dacă am făcut ceva, spune-mi; eu o voi îndrepta.” Doar împovărat tot timpul, doar un sentiment îngrozitor și doar nu puteam avea victoria pe care mi-o doream.

166 Multe lucruri mărețe El a făcut și a arătat, la care voi toți sunteți martori, venind aici și spunându-vă despre ele, văzând ziarele spuneau asta și revistele și așa mai departe, despre mărețele lucruri supranaturale care au fost văzute și făcute.

167 Dar inima mea era încă împovărată. Și eu mă rezemam de tufiș, doar astfel. Și m-am gândit: „Mărețele Dumnezeu al cerului. Acel soare cald strălucește peste mine, niciun nor nicăieri și cu câteva momente în urmă Tu doar---Tu doar ai contrazis cuvântul omului. Natura a făcut-o. Cum a putut fi făcută asta, Doamne? Isus Cristos este același ieri, azi și-n veci. A fost Cuvântul Tău pe care tocmai m-ai pus să-L vorbesc.” M-am gândit: „Tată, cât sunt eu de recunoscător!”

168 Am auzit pe cineva mergând...(Fratele Branham atinge de două ori pe *amvon*). Și am privit; stând chiar înaintea mea erau două, trei căprioare și ele se uitau la mine. Acum acele căprioare au fost urmărite mult în ultima săptămână și erau vânători acolo. Și aici eram eu, îmbrăcat în roșu; oricine știe (Fratele Branham își pocnește degetul) că ele pleacă așa de repede. Dar ele se uitau la mine.

169 Și, să mănânci o căprioară, nu este nimic mai bun. Era o căprioară mare și doi pui de cerb, mari. Și m-am gândit: „Asta este chiar bine! Noi avem nevoie de trei căprioare.”

170 Ceva a spus: „Tu știi, Domnul le-a pus în mâinile tale.”

171 Dar când am fost cu Oamenii de Afaceri ai Evangheliei Depline, fratele Clayton, cam cu un an înainte, el a mers cu noi când am prins acel pește record. În acel an, pentru acel om, am omorât nouăsprezece capete de elan. Și eu...

172 Uneori, oamenii de afaceri... Scuzați aceasta, frații mei. Unii din ei sunt doctori și știți, ei nu pot umbla; și grași, știți și mulți stau la un birou. Ei zic: „Billy, adu-mi unul de doi ani. Adu-mi o vacă albastră. Eu vreau un țap. Adu-mi un---un raft plin.” Ei bine, eu doar am avut un jubileu afară acolo, împușcând, prinzând elani și de felul acela.

173 Dar Domnul mi-a spus să nu fac aceea. Și eu l-am promis, în acel viscol chiar acolo în Colorado, nu... cu ani înainte de aceea. Am spus:

„Doamne, eu voi conduce oamenii la vânat, dar eu nu voi mai vâna pentru om.” Nu. Decât dacă este o urgență și noi trebuie să avem aceea.

174 Și voi vă amintiți, băieți, de noaptea înainte ca noi să plecăm. Bietul frate bătrân jos acolo, care nu a avut un cerb. Care este numele lui? Palmer, a venit pe-acolo și mi-a pus în mână zece dolari zeciuială. A spus: „Frate Branham, aceasta este zeciuiala mea, pune-o la biserică.”

A spus: „Îmi vei prinde un cerb?” O!

Eu---eu am spus: „Păi, frate Palmer, eu---eu---eu voi face ce pot.”

175 Și apoi sus acolo, fratele Evans a avut nevoie de o căprioară și chiar acolo în fața mea stăteau acele trei căprioare; eu aveam această pușcă a mea pe umărul meu. Eu doar mi-am lăsat umărul în jos astfel. Eu m-am gândit: ele nu se pot îndepărta de mine. Ele sunt chiar aici.” Eu eram prea rapid cu pușca. „Eu le pot avea pe toate trei înainte ca ele să se poată întoarce în jur.” Înțelegeți? Și am avut pușca. Și m-am gândit: „Acolo sunt ele, corect.” Eu doar mi-am lăsat în jos pușca...

176 Apoi s-a întâmplat să mă gândesc la acea promisiune. Am spus: „Eu nu pot face asta. Nu pot face asta.” Am spus: „Îmi amintesc că odată un om a spus altuia: `Dumnezeu l-a pus pe loab în mâinile tale sau pe Saul`, loab i-a spus lui David. David a spus: `Dumnezeu să mă păzească ca eu să-l ating pe unsul Lui.` Aceea a fost promisiunea mea, că eu nu voi face asta.”

177 M-am gândit: „Ele sunt chiar în vârful acestui munte. Eu le pot rostogoli jos acolo; noi le putem ridica ușor. Trei căprioare frumoase stând acolo!”

Am spus: „Nu, eu nu pot face asta.”

178 Și aici a venit aceasta astfel, doi pui de cerb, doi creșcuți deplin, mascul și femelă și o mamă căprioară. Și ei au venit, pășind, privind în jur, animale mari, grăsunе.

179 Și eu am stat acolo un pic. Și m-am gândit: „Aceea este neobișnuit pentru o căprioară și eu îmbrăcat cu roșu în felul acela.” M-am gândit: „Eu le voi speria.”

180 Am spus: „Voi sunteți în mâinile mele! Voi n-ați putea pleca și dacă voi ați vrea, dar eu nu vă voi răni. Plecați!” Ele doar au privit una la alta și au continuat să vină. Și ele au ajuns într-adevăr aproape de mine, privindu-mă.

181 Păi, eu am așezat pușca jos pe pământ. Am spus: „Mamă, ia-ți puii și continuă drumul în pădure. Eu sunt aici bucurându-mă eu însumi în Prezența lui Dumnezeu. Eu am promis că nu voi ucide vânat pentru

alți oameni.” Am spus: „Acum, tu ia-ți puii și du-te în pădure. Și eu iubesc acea pădure. Du-te mai departe!”

182 Ea s-a uitat la mine și amândouă s-au uitat în jur, toate trei. Apoi s-au întors și au plecat și apoi au venit iarăși înapoi.

183 Și eu am spus: „Eu nu vă voi răni.” Am spus: „Mergeți mai departe în pădure. Voi sunteți în mâinile mele. Voi nu puteți scăpa.” Dar, am spus: „Eu am fost în mâinile lui Dumnezeu și deși nu puteam nici eu să scap. El m-a cruțat. Eu l-am făcut Lui o promisiune. Eu vă cruț. Mergeți, simțiți-vă bine, bucurați-vă de această pădure. Mie îmi place. Mergeți mai departe!”

184 Ele au stat acolo puțin și au venit atât de aproape, încât puteau, să mănânce din mâinile mele; s-au întors în jur și au privit toate spre mine astfel și au plecat. Am stat și am privit înapoi din nou, au plecat drept în pădure. Și eu stăteam acolo. Și m-am gândit: „Acea este neobișnuit pentru o căprioară. Mă întreb dacă asta este din cauză că Domnul Isus este aici, Prezența Lui?”

185 Și chiar atunci un Glas mi-a vorbit, a spus: „Ți-ai amintit de promisiunea ta, nu-i așa?” Am știut că era El.

Am spus: „Da, Doamne.”

186 El a spus: „Așa mi-o amintesc și Eu pe-a Mea. Eu niciodată nu te voi lăsa. Eu niciodată nu te voi părăsi.”

187 Acea povară a fost ridicată. Prieteni creștini, ea niciodată n-a mai venit înapoi de-atunci. Acea a fost în octombrie care a trecut. Eu am devenit o persoană diferită.

188 Țineți-vă promisiunea către Dumnezeu. Orice Îi spuneți lui Dumnezeu, voi credeți aceea. Separați-vă pe voi înșivă de orice contrar Cuvântului Său. Dumnezeu va auzi și va răspunde rugăciunii.

Să ne aplecăm capetele doar un moment.

189 Sunteți voi doritori să vă separați pe voi înșivă în seara aceasta de toată necredința, să ascultați Cuvântul Domnului? Dacă voi veți face asta și credeți că El este același ieri, azi și-n veci! Aceste lucruri pe care El a promis să le facă, noi Îl vedem făcându-le. Vreți să vă ridicați mâinile și să spuneți: „Dumnezeule, eu Îți fac o promisiune în seara aceasta. Eu cred tot ce Tu ai promis. Eu cred fiecare Cuvânt; că eu niciodată nu mă voi mai îndoii?”

190 Tatăl nostru ceresc, Tu cunoști această istorisire a fi adevărată. Acea a fost a patra oară. Și apoi a cincea oară, cu propria mea soție prețioasă, când Tu... Săptămâna trecută, când acel doctor a scris acea

declarație, acea tumoare mare a părăsit-o înainte ca mâna lui s-o fi atins; doar potrivit cu ceea ce s-a spus.

191 Acum, Tată, eu mă rog ca Tu să ajuți acești oameni. Eu îmi dau seama că îmbătrânesc. Eu știu că trebuie să plec în curând. Și eu mă rog, Doamne, aceasta, lasă-mă să fiu cinstit și sincer cu frații mei, lasă să fiu cinstit și sincer cu poporul Tău. Dacă eu nu pot fi cu ei, atunci eu nu cred că voi fi cu Tine, Doamne, pentru că eu vreau să port mărturie despre Tine. Și eu mă rog ca Tu să lași Cuvântul așa să trăiască în noi, în seara aceasta, ca Tu să ne dai la toți credință. Și prin acest dar mic care...

192 Oamenii cred uneori că un dar este ceva ce tu pui în mâinile tale și mergi afară și-ți croiești calea cu el. Un dar nu este așa. Tată, fie ca ei să înțeleagă că un dar este să te dai pe tine însuși afară din cale, astfel ca Duhul Sfânt să poată face ceea ce El vrea să facă.

193 Doamne, lasă-ne să ne dăm pe noi înșine afară din cale acum și lasă mărșul Duh Sfânt să vină și să lucreze prin noi. Și fie ca noi să vedem în seara aceasta, promisiunile lui Isus Cristos, că... Acela la care eu m-am referit special în seara aceasta, Doamne, că---că unde Acel... Dumnezeu care a coborât înaintea lui Avraam, s-a manifestat în trup și a cunoscut secretul inimii, El a fost Dumnezeu. Și când El a fost făcut Trup și a locuit printre noi, El a cunoscut secretul inimii. Și biblia spune că: „Cuvântul lui Dumnezeu este cel ce discerne gândurile care sunt în inimă.” Acea este cum au cunoscut ucenicii că El era Dumnezeu.

194 Acum, Tată, vrei Tu să vii în seara aceasta și să lași sărmănele noastre corturi umile să îți fie dedicate Ție, ca Tu să ne determini să credem, că este Duhul Tău care poate să se facă cunoscut pe El Însuși printre noi în seara aceasta, că Tu încă ești Cuvântul. Atunci noi ne vom separa pe noi înșine de toată necredința și Te vom urma. În Numele lui Isus, fie ca Tu să ne vorbești. Amin.

(Cineva dă o profeție)

195 Mărețele Dumnezeu al cerului, fii îndurător cu noi. Ajută-ne, o, Doamne, să ne supunem poruncilor Tale. Și folosește-ne spre onoarea Ta. Și noi îți mulțumim pentru aceste cuvinte încurajatoare. Acum lasă Duhul Sfânt să se miște prin noi și să confirme aceste cuvinte. În Numele lui Isus Cristos. Amin.

196 Aveți credință în Dumnezeu! Nu vă îndoiiți! Fiți curajoși! Timpul venirii Lui este foarte aproape.

197 Acum, în seara aceasta, noi avem grupuri de cartonașe de rugăciune. Câți de-aici dinăuntru au cartonașe de rugăciune, ridicăți-vă mâinile. Va fi greu pentru mine să merg prin acel grup și cu discernământul, dacă Domnul îl va da. Însă doar lăsați-mă să iau un moment și să spun aceasta, câți de-aici dinăuntru nu au cartonașe de rugăciune și voi vă rugați ca Dumnezeu să vă vindece? Acum, fie ca Domnul Dumnezeu să vă ajute pe fiecare dintre voi.

198 Eu sunt fratele vostru. Isus este Salvatorul vostru. Dumnezeu este Tatăl nostru. Noi suntem oameni. Noi nu suntem din această lume; când noi ne-am născut din Dumnezeu, noi suntem de Sus. Acum, înainte ca să avem linia de rugăciune, să ne rugăm pentru bolnavi... Și există un om aici pe platformă, în seara aceasta, care de asemenea se roagă pentru bolnavi și slujitori acolo afară care se roagă pentru bolnavi. Eu nu vreau să las impresia că sunt singurul care se roagă pentru bolnavi. Vedeți? Dumnezeu nu... El nu trebuie să mă folosească pe mine. El ar putea---El ar putea doar să vă folosească pe voi sau pe oricine. Lucrul este, să credeți ceea ce El a spus a fi Adevărul.

199 Dar acum, așa cum am spus aceasta ca o adevărită a ceea ce a fost spus, să ne aplecăm capetele noastre doar un moment. Voi care vă rugați pentru bolnavi și voi care sunteți bolnavi și nu aveți cartonașe de rugăciune, voi rugați-vă și spuneți ceva de felul acesta: „Doamne Isuse, eu știu că biblia spune că rugăciunea de credință va salva pe cel bolnav; Dumnezeu îl va însănătoșa. Și este, de asemenea, spus că Isus Cristos este același ieri, azi și-n veci.”

200 Dacă El este același, ei bine, atunci El va trebui să acționeze la fel, să facă la fel. Și atunci din nou, biblia a spus că---Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri și discerne gândurile care sunt în inimă. Noi știm că atunci când Cuvântul a fost făcut trup în Persoana lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, aceea este exact ceea ce a făcut Dumnezeu prin Fiul Său. Isus a spus în Sfântul Ioan 14: „Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi chiar mai mari și mai multe, căci Eu merg la Tatăl meu.”

201 Și acum, biblia a spus, de asemenea, în Cartea Evrei, că El este Marele Preot acum. Credem noi toți aceea? Cu siguranță. „El este Marele Preot care poate fi atins prin simțul infirmităților noastre.” Acum, „El este.” Nu eu sunt; El este. Niciun om nu este. „El este acum un Mare Preot care poate fi atins prin simțul infirmităților noastre.”

202

Acum, dacă simțiți și sunteți gata să pășiți afară și doar să vă eliberați, voi înșivă de toată necredința și să spuneți: „Lasă-mă să Te ating, Slăvitule Mare Preot!” Acum, dacă El este Marele Preot și același ieri, azi și-n veci, El va acționa cum a făcut El atunci pentru că El este același.

203

O femeie L-a atins odată când El era aici pe pământ, vizibil, cu mâna ei. El a simțit atingerea și s-a întors în jur și a spus: „Cine M-a atins?” Și toți au negat. Dar El a discernut gândurile și El a găsit femeia, i-a spus ce era greșit cu ea și credința ei a vindecat-o.

204

Acum, El este același ieri, azi și-n veci. Poate acea femeie n-a avut cartonaș de rugăciune, dar ea a avut credință. Și aceea este tot ce-i necesar. Aveți credință! Atingeți-l pe Marele Medic! Și printr-un dar divin, dacă eu pot doar să mă dau pe mine însumi afară din cale, să las Duhul Sfânt să spună ceea ce vrea El să se facă și să fac ce vrea El să fac. Și acela este un dar, nu doar imaginar. Dacă este îmaginar, el nu va lucra. Dacă el este real, el lucrează. Acea este ce a spus Isus: „Nu sunt Eu care fac lucrările, este Tatăl Meu care locuiește în Mine.” Așa că, acela n-aș putea fi eu. El a fost Fiul lui Dumnezeu; Eu sunt un păcătos salvat prin harul Său.

205

Doar credeți. Nu presăți. Doar credeți și spuneți: „Doamne Isuse, lasă-mă să-Ți ating haina Ta.” Doar rugați-vă simplu. Doar continuați să vă rugați. Fiecare stați unde sunteți, doar rugați-vă și credeți.

206

Doar credeți și nu fiți în grabă. Nu încercați să presăți. Doar credeți. Acum, credeți voi, fiecare? Puteți voi crede? Doar uitați tot trecutul. Gândiți-vă că Isus a promis aceasta. Eu știu că este neobișnuit, dar Isus a promis asta.

207

Acum, dacă vreți, fiți reverenți doar un moment, apoi vom începe linia de rugăciune. Eu nu spun că El va face aceasta. El poate. Prin harul lui Dumnezeu, eu---eu sunt eliberat de propria mea gândire, eu cred. Fie ca El...

208

Acum, dacă voi simțiți să vă ridicați capul și doar să priviți în această direcție și fiți în rugăciune. Așa cum Petru și Ioan au spus: „Uită-te la mine,” nu, „uită-te la noi,” mai degrabă, nu a însemnat... Doar să dea atenție la ceea ce spuneau ei.

209

Acum, voi sunteți o audiență. Este greu să fie vreunul aici înăuntru pe care-l cunosc, în afară de---de băieții Martin care stau aici. Și eu cred că acesta este fratele Daulton care stă aici, nu sunt sigur, cu

ochelari colorați. Eu voi încerca să-i ocolesc acolo. Oameni pe care eu nu-i cunosc...

210 Ei bine, acum fie ca Isus Cristos să vină cu puterea Lui, astfel ca voi să puteți vedea că promisiunea acestei zile, scriptura care a fost prezisă pentru această zi, chiar potrivit cu Maleahi 4, ea trebuie să fie împlinită. Ceva trebuie să facă asta. Dumnezeu a promis-o.

211 Este o doamnă care stă chiar afară aici. Ea este pe drum spre spital mâine. Ea a fost într-un accident, accident de automobil. Ea s-a rănit ea însăși, are probleme interne, un braț rănit. Tu nu ai un... Ai cartonaș de rugăciune, doamnă? Nu ai. Sunt eu total străin pentru tine? Eu nu te cunosc. Noi nu ne cunoaștem unul pe altul. (*Sora spune: „Nu, domnule. Eu te-am auzit predicând.”*) Doamnă? (*Eu te-am auzit predicând.*) Tocmai m-ai auzit predicând, dar tu știi că eu nu știu nimic despre tine. Sunt acele lucruri adevărate? Dacă sunt, ridică-ți mâna. Dumnezeu să te binecuvânteze. În regulă, domnule. Ai credință, tu nu va trebui să te duci. Necazul tău s-a terminat.

Ce-a atins doamna?

212 Este un bărbat care stă chiar în spatele ei. Nu puteți voi vedea acea Lumină? Priviți la acea Lumină mișcătoare, de culoarea chihlimbarului. Este un bărbat care stă chiar în spatele ei. El se roagă în legătură cu ceva; este un frate care este în spital. Crezi că Dumnezeu îl va vindeca pe fratele tău, că îi va da înapoi toate mințile și totul, și-l va face bine? Crezi aceea? Eu sunt un străin pentru tine. Este aceea corect? Aceea este...Crede! În regulă, tu poți avea...

Ce a atins el?

213 Iată o doamnă, chiar departe în spate la aceea, care stă înapoi aici. Ea este... Vezi acea lumină, poți tu s-O vezi? Privește *aici*. Privește, fiecare să se uite chiar *aici*, arată ca un fel de Cerc-chihlimbariu. Chiar mai jos de Ea este o doamnă. Ea este aici, se roagă pentru cineva. Sunt doi copii, nepot, strănepot. Doamna nu este de aici. Este din California și ea a venit aici cu o cerere de rugăciune.

214 De asemenea, este cineva cu ea. Este sora ei. Ea stă chiar în spate aici, îmbrăcată cu acea rochie roșie. Ea are epilepsie. Aceea este adevărat. Ea este din California și a adus-o cu ea. Numele tău este Mary. Tu crezi cu toată inima. Sunt acele lucruri adevărate? Flutură-ți mâna dacă este adevărat. Crezi cu toată inima ta? (*Sora spune: „Da.”*) Atunci, tu poți să ai ce ai cerut. Acum, oricine vrea să întrebe oamenii dacă eu

i-am cunoscut... Ai un cartonaș de rugăciune, doamnă? Nu ai? Tu nu ai nevoie de el.

215 Aici, iată un bărbat care stă chiar în spate aici, privindu-mă, la capătul rândului. El are necaz cu genunchii. Dacă el va crede că Dumnezeu îi va vindeca acei genunchi, el poate avea pentru ce se roagă. Crezi tu asta? În regulă, necazul tău cu genunchii s-a terminat, domnule. Tu ai cartonaș de rugăciune? Nu ai cartonaș de rugăciune? Tu nu ai nevoie de el.

Acum, Isus Cristos este același ieri, azi și-n veci!

216 O doamnă care stă aici, are necaz femeiesc. Crezi tu? Da, doamna... O, vai, ea va pierde asta. Are o haină roșie. Numele ei este domnișoara Daily. Crede cu toată inima ta. Domnul Isus Cristos te face bine, domnișoara Daily.

217 Vă întrebați dacă eu o cunosc pe doamna. N-am văzut-o niciodată în viața mea. Tatăl ceresc știe aceea.

Voi ziceți: „De ce ai spus numele ei?”

218 Ei bine, Isus a spus: „Numele tău este Simon, tu ești fiul lui Iona.” Este aceea corect? Acum, nu este El același ieri, azi și-n veci? (*Adunarea spune: „Amin.”*) Credeți voi aceea a fi adevărul? Acum, ce-a spus Isus? Aceasta se va întâmpla.

219 Și amintiți-vă, acela a fost ultimul semn care a fost dat bisericii alese? Avraam și grupul lui, înainte ca fiul promis să apară. Este aceea corect? Dumnezeu i-a dat lui Avraam semne, de-a lungul întregii călătorii și astfel face El bisericii. Dar când Îngerul Domnului a venit jos și să facă aceea, el a distrus neamurile necredincioase și fiul așteptat, care a fost așteptat, a apărut: Isaac.

220 Această slujbă se va sfârși curând și Fiul așteptat va apărea, El Însuși. Biserica a venit din justificare, prin luterani; sfințire, prin wesleyeni, la botezul cu Duhul Sfânt, prin penticostali și acum încheind la slujba Pietrei din Capul Unghiului, tipizând tot timpul drept către acel Perfect; umbra negativului devenind pozitivul, apoi Isus va veni să-și răpească Biserica Lui, într-o zi, aceia care cred.

221 Separați-vă pe voi înșivă de necredință și credeți în seara aceasta? Vreți s-o faceți? (*Adunarea spune: „Amin.”*)

222 Lăsați pe aceia care au cartonașe de rugăciune acum, începând... Eu cred că m-am rugat până la douăzeci și cinci seara trecută. Este aceea corect?

Cred că acela a fost luat: de la numărul unu la douăzeci și cinci. Acum douăzeci și șase, douăzeci și șapte, douăzeci și opt, treizeci, aliniați-vă chiar aici. Cu cartonașele de rugăciune numărul unu, aliniați pe partea aceasta chiar aici. Vreți să faceți asta acum?

223 Acum, noi avem linia de discernământ fără cartonașe de rugăciune. Astfel că oamenii spun că eu citeam ce era pe cartonașele lor de rugăciune, a fost... Acei oameni n-au avut cartonaș de rugăciune. Ei erau doar oameni care stăteau acolo și acum asta continuă. Câți ați văzut aceea să meargă pentru o jumătate de oră o dată sau mai mult, astfel, vedeți și lucruri care iau loc? Dar vedeți, trebuie să prind puțină putere. Am patruzeci și ceva de adunări neobișnuite, jos prin sud.

224 Acum, mutați-vă chiar aici, voi cu cartonașele voastre de rugăciune, mutați-vă chiar pe partea aceasta. Toți cu cartonașe de rugăciune A, veniți pe partea aceasta chiar aici, cartonașele de rugăciune A.

225 Acum, restul din noi să-l cântăm lui Dumnezeu Crede Numai. Vreți să faceți aceasta? Toți împreună.

Numai... (Asta-i tot. Doar să crezi ce? Crede Cuvântul Lui)

...crede numai,

Toate lucrurile sunt posibile, crede numai;

Crede numai...

Doamne... Doamne

226 (*Fratele Branham spune următoarele cuvinte cuiva de pe platformă*): Poate dacă cobor chiar jos acolo, poate ar fi mai bine? Putem merge jos acolo, să ne rugăm pentru bolnavi? Să mergem aici jos, să ne rugăm pentru bolnavi. Se pare că noi putem.

227 Câți sunteți interesați ca acești oameni să fie vindecați? Acum, vedeți, vindecarea aparține lui Dumnezeu. Este aceea corect? Acum dacă Isus ar sta aici în seara aceasta, cu acest costum de haine pe care El mi l-a dat și ar fi purtat acest costum de haine El Însuși ...

Dacă voi ați spune: „Doamne, mă vei vindeca?”

228 El ar spune: „Eu deja am făcut-o.” „El a fost rănit pentru nelegiuirile noastre; prin rănilor Lui noi am fost vindecați.” Este aceea corect? Vedeți, El deja a făcut-o; este în trecut.

229 Voi ziceți: „Doamne, salvează-mă.” El deja a făcut-o. Nu contează cât de mult plângi sau te rogi sau bați pe bancă, asta nu te va salva până când tu crezi și accepți ceea ce El a făcut pentru tine. Corect?

230

Este același lucru. Eu nu vindec oamenii. Nu pot vindeca oamenii. Dar ce va face El, dacă El este același ieri, azi și-n veci? El va face întocmai ce a făcut acum, pentru că aceea este ceea ce a promis El pentru această zi. Câți știți că aceea este ceea ce a promis El? (*Adunarea spune: „Amin.”*) El a promis asta. Da, domnule. El a promis asta, în toate scripturile. Voi toți, luați benzile, **Cele Șapte Epoci ale Bisericii** și lucruri, vedeți acele lucruri dovedite prin scriptură, aceea este corect.

231

Acum, către voi care stați în această linie de rugăciune, să veniți jos la acea linie de discernământ. Isus a văzut o vedenie și El a spus: „Eu îmi dau seama că tărie a ieșit din Mine.” Acea este putere. Este aceea așa? Vedenii, tu ești în altă lume. Acum, El este aici. Acela este El pe care voi L-ați atins. Vedeți? Acum, aceea doar identifică că El este aici cu noi.

232

Acum, câți veți crede, dacă noi doar vom merge prin această linie și mă veți lăsa să mă rog și să pun mâinile peste voi și veți merge înapoi la locul vostru? Credeți că dacă eu mă rog pentru voi aici și apoi pun mâinile peste voi, fiecare din voi se face bine?

233

Credeți voi că Duhul Sfânt este aici? El ar putea doar să continue să facă asta. Dacă vreți să renunțați la această linie și doar să continuați pentru ceva mai mult, păi, noi vom face asta. Vedeți, aceea este pentru că Duhul Sfânt este aici. Înțelegeți? Nu este... Depinde doar de---de gândirea voastră, dacă aceea vă va face să credeți mai mult.

234

Dar mulți oameni au fost învățați: „Puneți mâinile peste ei.” Biblia a spus: „El a trimis Cuvântul Lui și i-a vindecat.” Ei bine, aceea este ce El a făcut chiar acum, a confirmat Cuvântul Lui, vi L-a trimis, vi L-a confirmat și El i-a vindecat. Neamurile au spus...

ludeul a spus: „Vino, pune-Ți mâinile peste fiica mea, ea va trăi.”

235

Romanul a spus: „Nu sunt vrednic ca Tu să vii sub acoperișul meu. Doar spune Cuvântul!” O---o. Acea este ce încerc eu să vă aduc să credeți, vedeți.

236

Dar dacă vreți să se facă rugăciune pentru voi și mâinile puse peste voi, acum eu vreau ca fiecare din voi să vă uniți cu mine în rugăciune așa cum noi ne rugăm pentru oameni.

Să ne aplecăm capetele noastre.

237

Doamne Isuse, eu mă rog pentru oameni acum. Ei sunt conștienți că Tu stai aici. Ei știu că Tu ești în mijlocul oamenilor. Și când acești oameni trec pe la această platformă, în seara aceasta, fie ca ei să nu vină, doar să vină la mine, slujitorul Tău sau la acești slujitori ai Tăi care

stau aici. Fie ca ei să își dea seama că ei vin la templul Viului Dumnezeu, ei vin sub o promisiune pe care Dumnezeu a spus-o: „Aceste semne îi vor urma pe cei care vor crede. Când ei își pun mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoșa.” El a promis asta. El a promis aceea că fiecare om care va crede, va fi salvat și fiecare om care crede este salvat. Fiecare care crede în vindecare, se vindecă. Tată, ajută necredinței noastre acum.

238 Tu Te-ai identificat pe Tine aici în seara asta, scriptural, să ne arăți că Tu ești aici. Acum lasă să vină la împlinire că fiecare persoană care vine de-a lungul platformei sau în această audiență, fie ca acolo să nu mai fie o persoană slabă printre noi când serviciul s-a terminat. Fie ca mărețul Duh Sfânt să vină printre oamenii Lui și să ne ungă, pe fiecare, Doamne, toți acești slujitori, toți acești servitori ai Tăi care stau aici, cu sutele. Tată, eu mă rog ca fiecare din rugăciunile noastre să meargă la Tine în timp ce noi suntem în Prezența Divină a Ființei Tale. Și fie ca acești oameni să înțeleagă, așa cum ei trec pe la această platformă, că seara aceasta este seara vindecării lor, dacă ei pot crede asta.

239 Acum, eu vreau ca fiecare să continue în rugăciune așa cum oamenii vin aici și eu îmi voi pune mâinile peste fiecare pentru vindecarea lor.

240 Vino, domnule. Mă rog pentru acesta, fratele meu. În Numele lui Isus Cristos, fii vindecat.

241 Mă rog pentru acesta, fratele meu. În Numele lui Isus Cristos, fii vindecat.

242 Mă rog pentru sora mea, în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea ei. Amin.

243 Eu mă rog pentru sora mea, în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea ei.

Eu mă rog pentru sora mea, în Numele lui Isus, pentru vindecarea ei.

Eu mă rog pentru sora mea, în Numele lui Isus, pentru vindecarea ei.

244 Mă rog pentru fratele meu, în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea lui.

245 Mă rog pentru sora mea, în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea ei.

246 Mă rog pentru fratele meu, în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea lui.

Mă rog pentru fratele meu, în Numele lui Isus, ca Tu să-l vindeci.

247 Îmi pun mâinile peste fratele meu, în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea lui.

248 Îmi pun mâinile peste acest frate, în Numele lui Isus, pentru vindecarea lui.

249 Cu mâinile mele puse peste acest frate, eu cer vindecarea lui, în Numele lui Isus, în timp ce el este în Prezența Divină aici a ungerii Tale acum.

250 Vindec-o pe aceasta, pe sora mea, Tată, eu mă rog, în Numele lui Isus Cristos. (*Sora spune: „Îți mulțumesc, Isuse.”*)

251 Tată ceresc, așa cum o mare oștire de oameni se roagă, noi recunoaștem Prezența Ta. Vindec-o pe sora mea, eu mă rog, în Numele lui Isus.

Vindec-o pe sora mea, Tată, în Numele lui Isus, eu mă rog.

Îmi pun mâinile peste fratele meu, în amintirea Cuvântului Tău, pentru vindecarea lui, în Numele lui Isus. Lasă asta să fie astfel, Tată, aceste semne urmează pe aceia care cred; când ei își pun mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoșa.

Acordă vindecare fratelui meu, Tată, așa cum îmi pun mâinile peste el, în Numele lui Isus Cristos.

În Numele lui Isus Cristos, îmi pun mâinile peste sora pentru vindecarea ei.

În Numele lui Isus Cristos, îmi pun mâinile peste sora mea, pentru vindecarea ei.

În Numele lui Isus Cristos, îmi pun mâinile peste fratele meu, pentru vindecarea lui.

Îl binecuvântează pe acesta, pe fratele meu, în Numele lui Isus Cristos, pentru credință de vindecare.

Doamne Isuse, eu îmi pun mâinile peste copil ca Tu să-i vindeci trupul lui și să-l faci bine. Tu vei face asta, Tată, Tu ai promis asta.

În Numele lui Isus Cristos, fie ca sora noastră să fie vindecată. Ia asta peste tine, nu te îndoii. Tu vei fi în regulă. Crezi tu asta? Crezi tu aceea?

În Numele lui Isus, lasă ca sora noastră să fie vindecată.

Doamne, în Numele lui Isus Cristos, lasă copilul să fie vindecat. Nu te îndoii. Crede asta!

Tată, vindecă această surioară, mă rog în Numele lui Isus. Amin. Nu te îndoii. Acum, crezi tu aceea? Vezi, așa este cum se face. Faceți chiar cum a spus El.

Tată Dumnezeule, eu îmi pun mâinile peste fratele meu, în Numele lui Isus Cristos, lasă-l să fie vindecat.

Tată, îmi pun mâinile peste fratele meu, în Numele lui Isus Cristos, lasă-l să fie vindecat.

Tată Dumnezeule, cu mâinile peste fratele meu, eu cer, în Numele lui Isus, vindecarea lui.

La fel, peste fratele meu de-aici, Tată, mâinile mele le pun, în amintirea Cuvântului Tău și cer pentru vindecarea lui.

În Numele lui Isus Cristos, eu cer vindecarea fratelui meu.

În Numele Domnului Isus Cristos, cer vindecarea surorii mele. Fie ca aceasta să fie așa.

Doamne, eu mă rog, ca Tu să vindeci pe sora mea, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Soră Shirley. Păi, te binecuvântează. Tată ceresc, eu mă rog pentru sora Shirley, ca tu s-o vindeci, în Numele lui Isus. Amin.

Tată ceresc, eu îmi pun mâinile peste această soră în Numele lui Isus Cristos pentru vindecarea ei.

În Numele lui Isus Cristos, eu îmi pun mâinile peste sora noastră pentru vindecarea ei.

Tată ceresc, eu îmi pun mâinile peste această soră. Tu ai spus să fac asta, Doamne. Și eu o fac pentru că Te cred. Eu mă conectez pe mine însumi, credința mea, sufletul meu cu ea și cer vindecarea ei, în Numele lui Isus. Amin.

Peste acest băiețuș, eu îmi pun mâinile, în Numele lui Isus și cer vindecarea lui.

Îmi pun mâinile peste această soră, în Numele lui Isus, cer vindecarea ei.

Tată ceresc, îmi pun mâinile peste sora, în Numele lui Isus Cristos, cer vindecarea ei.

Tată ceresc, eu îmi pun mâinile peste această fetiță, în Numele lui Isus Cristos, cer vindecarea ei.

O---o. Tu și copilul? Copilul tău. Tată ceresc, îmi pun mâinile peste acest băiețuș și cer vindecarea lui, în Numele lui Isus. Amin.

Tată ceresc, îmi pun mâinile peste această fetiță, în Numele lui Isus și cer vindecarea ei.

Soră Waldrop, Dumnezeu să te binecuvânteze. Iată o doamnă, care cu certitudine, știe ce este vindecarea. Ea a fost adusă demult la viață, acum cincisprezece ani în linia de rugăciune (Sora Waldrop zice: „Da, asta a fost de șaptesprezece ani), acum șaptesprezece ani, murea cu cancer la inimă. Doctorul are o consemnare despre asta aici. Doamna Waldrop. Câți știi că este așa, în Phoenix, ridicăți-vă mâinile? Tată ceresc, vindecările Tale, durează atâta timp cât noi credem. Eu mă rog pentru sora Waldrop, fă-o bine, în Numele lui Isus. Amin. Te binecuvântează, soră.

Tată ceresc, cer vindecarea fratelui meu, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Tată, îmi pun mâinile peste acest băiețel, în Numele lui Isus Cristos și cer vindecarea lui. Amin.

Tată, îmi pun mâinile peste această soră, în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea ei.

Tată ceresc, cer milă și vindecare pentru sora mea. Acordă-i asta în seara aceasta. Îmi pun mâinile mele peste ea, să mă asociez pe mine însumi cu rugăciunea mea pentru vindecarea ei, în Numele lui Isus. Amin.

Tată ceresc, îmi pun mâinile peste sora mea, crezând rugăciunea mea. Ea crede, de asemenea. Las-o să fie vindecată, Tată, în Numele lui Isus.

Tată ceresc, îmi pun mâinile peste fratele meu, aici, de asemenea crezând rugăciunea noastră, toți rugându-ne împreună, Tată, noi credem că aceasta se va întâmpla, eu cer în Numele lui Isus. Amin. Tată ceresc, cu mâinile peste această soră, cer vindecarea ei, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Tată ceresc, din nou, peste trupul acestui frățior care stă aici, îmi pun mâinile, crezând că Tu auzi și rugăciunea mea cu el, cu toată această biserică, noi credem că Tu îl vei vindeca, în Numele lui Isus. Te binecuvântează, frate.

Tată ceresc, mă rog pentru vindecarea sorei mele, cu mâinile peste ea, inima mea merge pentru ei, Doamne. Ai milă și vindec-o, în Numele lui Isus.

Tată ceresc, această fetiță dulce trece prin audiență așa cum fac părinții ei. Îmi pun mâinile peste ea, în Numele lui Isus Cristos, care și-a pus mâinile Sale peste copilași. Fie ca ea să fie binecuvântată și vindecată, Tată, în Numele lui Isus. Amin.

Tată ceresc, punând mâinile peste sora noastră, așa cum ea trece pe-aici, în Numele lui Isus Cristos, lasă ca ea să fie vindecată. Amin.

La fel, peste această soră, Tată, eu îmi pun mâinile, în Numele lui Isus Cristos, lasă ca ea să fie vindecată.

Tată ceresc, eu îmi pun mâinile peste fratele meu în Numele lui Isus Cristos, lasă-l să fie vindecat.

Tată Dumnezeu, îmi pun mâinile peste fratele meu, în Numele lui Isus Cristos, lasă-l să fie vindecat.

252 La fel, peste fratele meu de-aici, Tată, eu îmi pun mâinile. În Numele lui Isus, lasă-l să fie vindecat.

253 Tată Dumnezeu, în Numele lui Isus Cristos, eu îmi pun mâinile peste sora mea. Lasă să fie vindecată, în Numele (*fratele Branham tușește*) Domnului Isus (Scuză-mă) Tată.

254 Îmi pun mâinile peste acest frate și cer vindecarea lui, în Numele lui Isus. Amin.

255 În Numele lui Isus Cristos, îmi pun mâinile peste fratele meu și cer vindecarea lui, pentru gloria lui Dumnezeu. Amin.

256 Tatăl nostru ceresc, îmi pun mâinile peste fratele meu și cer vindecarea lui. Unesc rugăciunea mea, Doamne, cu rugăciunea lui și rugăciunea bisericii pe care Tu ai adunat-o în seara aceasta. Mâinile mele peste el, identificând credința mea în Fiul lui Dumnezeu, eu cer vindecarea lui. Amin.

257 Acum, noi avem câteva cazuri în scaune cu rotile aici pentru care vreau să mă rog.

Tată ceresc, eu îmi pun mâinile peste... mila și harul să fie cu ei, Doamne... în Numele lui Isus Cristos. În același fel, pentru această surioară, Doamne, Dumnezeu. Satan, noi te scoatem, din ei... Acordă-le putere și viață de inspirație; întărește-i, Doamne...

258 Isus a spus, odată: „Știți voi ce v-am făcut Eu?” Eu am făcut întocmai ceea ce Dumnezeu a poruncit să fie făcut.

259 Acum, să ne rugăm împreună, fiecare. Așa cum vă îndreptați mintea la Dumnezeu, păstrați-vă rugăciunea. Amintiți-vă, credeți acum, credeți cu noi. Fiecare din voi de-aici, care sunteți bolnavi și poate nu aveți cartonaș de rugăciune...

260 Acum, noi vom distribui cartonașele noastre de rugăciune iarăși, mâine seară, la șase treizeci sau șapte, cam așa ceva, șase treizeci sau șapte, astfel că noi vom avea o linie de rugăciune din nou mâine seară.

Îmi pare rău că v-am ținut un pic cam târziu în seara aceasta în contul liniei de rugăciune. Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Acum, să ne aplecăm capetele noastre din nou.

²⁶¹ Așa cum ne rugăm, Tată noi iertăm fiecărui om păcatul lui împotriva noastră. Dacă s-a aflat ceva în noi care nu este ca Tine, iartă-ne, Doamne! Căci, ni s-a spus că noi trebuie să fim epistole scrise ale lui Dumnezeu, citite de toți oamenii.” Și așa cum ne-am supus poruncilor Tale, văzând Prezența Ta identificându-Te pe Tine Înșuși cu noi; oamenii au pășit sus la această platformă, mărturisind credința lor. Noi ne-am pus mâinile peste ei, Tată. Nu doar ca unul din noi, ci noi toți împreună, în rugăciune, ne-am pus mâinile peste ei, crezând că Tu vei vindeca trupurile lor.

²⁶² Tu ai spus, când ai fost aici pe pământ: „Dacă voi cereți Tatălui orice în Numele Meu, Eu o voi face.” Isus din... Fiul lui Dumnezeu, care a fost promisiunea Ta, Doamne.

²⁶³ Și Cel care a făcut promisiunea s-a identificat pe El Înșuși aici în seara aceasta să-Și împlinească promisiunea Lui. Astfel ea---ea a fost dusă la bun sfârșit, Poruncile Tale, punând mâinile peste bolnavi. Acum, lasă-le să fie făcute. Au fost scrise, lasă-le să fie făcute. Lasă puterea lui Isus Cristos să străpungă în seara aceasta și să separe fiecare persoană de-aici dinăuntru, de orice necredință și lasă prezența lui Isus Cristos, Cuvântul, care știe gândurile inimii noastre, lasă ca Ea să ia preeminență în seara aceasta în fiecare inimă.

²⁶⁴ Și noi îl muștrăm pe Satan și toate puterile lui de întuneric, și toate puterile lui de necredință. Duhul lui Dumnezeu a ridicat un steag împotriva ta, Satan. Tu ești o ființă învinsă. Isus Cristos te-a învins la Calvar.

²⁶⁵ El a înviat a treia zi, a triumfat peste moarte, iad și mormânt. El s-a înălțat Sus și a dat daruri oamenilor. El este aici în Persoană în seara aceasta. El a spus: „Încă puțin timp și lumea nu Mă va mai vedea, totuși voi Mă veți vedea, căci Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii.” Noi vedem prezența Lui aici în seara aceasta, împlinind Cuvântul Lui. Prin credință, noi credem că fiecare persoană bolnavă de-aici, dinăuntru va fi vindecată pentru Gloria lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Cristos.

²⁶⁶ Și oamenii au spus: „Amin.” (*Adunarea spune: „Amin.”*) Dumnezeu să vă binecuvânteze. Înapoi fratelui.